

**Prognoza oddziaływania na środowisko
w sprawie projektu miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego
dla terenów przy jeziorze Budzyńskim w Mosinie**

OPRACOWANIE

Biuro Projektów A+U
Joanna Razmuk - Mikołajczak
ul. Cyprysowa 1a
62-052 Komorniki
tel.: 605 21 70 40
joannarazmuk@gmail.com

mgr Joanna Dimke

A handwritten signature in blue ink that reads 'Joanna Dimke'.

Poznań, 18 marca 2022 r.
Aktualizacja, wrzesień 2022 r., grudzień 2022 r.

SPIS TREŚCI

WSTĘP		
1.	Przedmiot opracowania	3
2.	Podstawy formalno - prawne opracowania	3
3.	Cel i zakres merytoryczny opracowania	4
4.	Metody pracy i materiały źródłowe	6
CHARAKTERYSTYKA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA		
5.	Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu	8
6.	Charakterystyka i stan poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego i ich wzajemnych powiązań	8
6.1	Rzeźba terenu	8
6.2	Warunki geologiczno-gruntowe	9
6.3	Zasoby naturalne	9
6.4	Warunki wodne	10
6.5	Gleby	11
6.6	Szata roślinna i świat zwierzęcy	12
6.7	Obszary chronione	12
6.8	Krajobraz	15
6.9	Klimat lokalny, stan powietrza atmosferycznego oraz klimat akustyczny	16
6.10	Pola elektromagnetyczne	17
OCENA ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU PLANU		
7.	Ocena rozwiązań funkcjonalno - przestrzennych i innych ustaleń projektu planu	18
7.1	Cel opracowania projektu planu	18
7.2	Ustalenia projektu planu	19
7.3	Powiązanie ustaleń projektu planu z innymi dokumentami oraz sposób realizacji celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym i krajowym.	21
7.4	Skutki braku realizacji ustaleń projektu planu	27

	7.5	Istotne dla projektu planu... zapisy zawarte w ustawach	27
	7.6	Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu	29
8.	Ocena oddziaływania na komponenty środowiska i zagrożenia dla środowiska w wyniku realizacji ustaleń projektu planu, w tym:		30
	8.1	Oddziaływanie na rzeźbę terenu i gleby	30
	8.2	Oddziaływanie na warunki podłoża	30
	8.3	Oddziaływanie na warunki wodne	31
	8.4	Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy oraz obszary chronione i obszary Natura 2000	32
	8.5	Oddziaływanie na stan higieny atmosfery i klimat akustyczny	33
	8.6	Oddziaływanie na różnorodność biologiczną	34
	8.7	Oddziaływanie na ludzi	34
	8.8	Oddziaływanie na krajobraz	35
	8.9	Oddziaływanie na zasoby naturalne	35
	8.10	Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne	36
	8.11	Transgraniczne oddziaływanie	36
9.	Rozwiązania alternatywne		36
10.	Zapobieganie, ograniczanie lub kompensacja przyrodnicza negatywnych oddziaływań na środowisko		37
11.	Metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania		37
12.	Streszczenie		38

WSTĘP

1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów przy jeziorze Budzyńskim w Mosinie, wywołanego uchwałą nr LXII/727/18 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 stycznia 2018 r.

Opracowanie dotyczy terenów usytuowanych przy jeziorze Budzyńskim w Mosinie, pomiędzy ulicą I. Jurgielewiczowej i M. Konopnickiej do skrzyżowania z ulicą Parkową, ulicą Parkową w Mosinie wraz z tymi ulicami, wschodnią granicą działek o nr ewid. 38, 349, 306, 30/2, obręb Krosinko, północną granicą działek o nr ewid. 3171, 168/1, 262/1, 261/2, obręb Mosina, do skrzyżowania z ulicą I. Jurgielewiczowej w Mosinie, o powierzchni ok. 77 ha. Obszar obejmuje tereny jeziora Budzyńskiego położonego w granicach Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz tereny zabudowy mieszkaniowej.

2. Podstawy formalno – prawne opracowania

Zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029) na organie administracji opracowującym m.in. projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spoczywa obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko ww. dokumentu. W tym zakresie nowa ustawa zmienia i precyzuje obowiązujące przed jej wejściem w życie zapisy art. 40 ust. 1 oraz art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1973 ze zm.). Stanowi ona jednocześnie dostosowanie polskich regulacji prawnych do ustaleń zawartych w dyrektywach Wspólnot Europejskich.

W myśl ustawy o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu.

Sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 roku *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* – ma na celu przede wszystkim określić:

- przeznaczenia terenu oraz linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
- zasad kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu,
- zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- szczególnych warunków zagospodarowania terenu, w tym ograniczeń wynikających między innymi z potrzeby ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- zasady modernizacji, rozbudowy, budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

Prognoza ma na celu identyfikację przewidywanych ewentualnych skutków wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na środowisko, ocenę zaproponowanych w nim rozwiązań

funkcjonalno – przestrzennych, a także ich zgodność z przepisami prawa z zakresu ochrony środowiska.

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne dla każdego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznaczającego ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, oraz projekt zmiany takiego dokumentu, może, po uzgodnieniu z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku spełnienia przesłanek wskazanych w art. 48 ust. 1, ust. 3-5 ustawy ooś. Analizie i ocenie podlega projekt planu wraz z rysunkiem. Prognoza pozwala – we wszystkich fazach planowania – uwzględnić wzajemne relacje pomiędzy uwarunkowaniami przyrodniczymi a przyjętymi rozwiązaniami planistycznymi.

Prognoza oddziaływania na środowisko, wraz z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jest przedmiotem społecznej oceny – podlega wyłożeniu do publicznego wglądu, a jej ustalenia mogą mieć wpływ na decyzję Rady Gminy w sprawie uchwalenia planu miejscowego.

3. Cel i zakres merytoryczny opracowania

Głównym celem sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko jest wskazanie przewidywanego wpływu na środowisko, jaki może mieć miejsce na skutek realizacji dopuszczonych w projekcie planu form zagospodarowania przestrzennego, między innymi poprzez ocenę relacji pomiędzy przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami planistycznymi a uwarunkowaniami środowiska przyrodniczego, a także aspektami gospodarczymi i społecznymi, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju.

W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (tekst) wraz z rysunkiem, stanowiącym załącznik graficzny uchwały. Szczegółowy zakres informacji wymaganych w prognozie wskazano w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z tym artykułem prognoza oddziaływania na środowisko zawiera:

1. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązanie z innymi dokumentami.
2. Informację o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.
3. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.
4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.
5. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.
6. Oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy.
7. Datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów.

Prognoza określa, analizuje i ocenia:

1. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.
2. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.
3. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.
5. Przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Ponadto prognoza przedstawia:

1. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.
2. Biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu, cele i przedmiot obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, informacje zawarte w prognozie powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy – regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

Niniejsza prognoza została opracowana w oparciu o akty prawne:

- ustawę z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz.U. z 2022 r. poz. 503 ze zm.),
- ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1973 ze zm.),
- ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2022 r., poz. 916),
- ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (Dz. U. z 2021 r., poz. 2233 ze zm.),
- ustawę z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1326 ze zm.),

- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r., poz. 1225),
- rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012 r., poz. 463),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112),
- rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r., poz. 2448),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012 r., poz. 914),
- rozporządzenie Rady Ministrów z 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 r., poz. 1839),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 czerwca 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2017 r., poz. 1416),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. 2014 r., poz. 1713).

4. Metody pracy i materiały źródłowe

W Prognozie przedstawiono wyniki analizy, a także oceny potencjalnych zagrożeń dla środowiska wynikających z zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów przy jeziorze Budzyńskim w Mosinie. Zaproponowano rozwiązania minimalizujące negatywny wpływ ustaleń projektu planu na środowisko. Określono także możliwości podniesienia kondycji i sprawności funkcjonowania systemów przyrodniczych.

Przy opracowaniu niniejszej prognozy wykorzystano następujące materiały źródłowe:

Literatura:

- Ekologia a planowanie przestrzenne, Wiadomości Ekologiczne, t. XXXI, z.3, PAN, 1985,
- Fizjografia Urbanistyczna, A. Szponar, PWN Warszawa, 2003,
- Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno – geograficzne, J. Kondracki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 1994,
- Geograficzne badania środowiska przyrodniczego, Rychling A. (red.), PWN Warszawa, 2007,
- Geomorfologia, Klimaszewski M., PWN Warszawa, 1978,
- Koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET – POLSKA. Fundacja IUCN, Warszawa,
- Mała retencja wodna w Wielkopolsce i jej uwarunkowania przyrodnicze M. Kraska, A. Kaniecki, PAN Kraków, 1995, Meteorologia i klimatologia dla rolników. J. Gumiński, Warszawa 1954, ♣ Monitoring siedlisk przyrodniczych. Przewodnik metodyczny. Część II. Mróz (red.) W.GIOŚ, Warszawa 2012 r., ♣ Monitoring siedlisk przyrodniczych.

Przewodnik metodyczny. Część III. Mróz (red.) W.GIOŚ, Warszawa 2012 r., ♣ Monitoring siedlisk przyrodniczych. Przewodnik metodyczny. Część IV. Mróz (red.) W.GIOŚ, Warszawa 2012 r.,

- Ocena wstępna jakości powietrza w Wielkopolsce – Pierwszy etap dostosowania monitoringu do prawodawstwa Unii Europejskiej, D. Krysiak, M. Pyłuk, Biblioteka Monitoringu Środowiska. Wojewódzki Inspektorat ochrony Środowiska w Poznaniu, 2002,
- Ochrona środowiska w gospodarce przestrzennej, L. Ryszkowski, A. Kędziora (red.), Prodruck, Poznań, 2005 r. Rozwój rolnictwa i jego wpływ na gospodarkę przestrzenną Wielkopolski, A. Bobrowski, Prodruck, Poznań 2005,
- Oddziaływanie napowietrznych linii elektroenergetycznych na środowisko człowieka, K. Koreleski, Infrastruktura i ekologia terenów wiejskich, Polska Akademia Nauk, Kraków 2005.
- Wielkopolski Park Narodowy, J. Urbański, PWN, Poznań, 1955

Materiały kartograficzne

- mapa topograficzna dla obszaru gminy,
- mapa zasadnicza w skali 1:2000 dla obszaru planu,
- www.geoportal.gov.pl,
- www.rzgw.gov.pl,
- www.poznan.pios.gov.pl,
- www.zumi.pl,
- www.bazagis.pgi.gov.pl,
- www.poznan.rdos.gov.pl,
- <https://mosina.e-mapa.net/>

Dokumenty, inne opracowania:

- Uchwała Nr LXII/727/18 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 stycznia 2018 r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów przy jeziorze Budzyńskim w Mosinie,
- Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Środa Mosina,
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego,
- Program Ochrony Środowiska dla Gminy Mosina na lata 2019-2022 z perspektywa na lata 2023-2026,
- Prognoza oddziaływania na środowisko dla Programu Ochrony Środowiska dla Gminy Mosina na lata 2019-2022 z perspektywa na lata 2023-2026,
- Stan środowiska w województwie wielkopolskim raport 2020, GIOŚ 2021,
- Ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku za lata 2017-2019 w województwie wielkopolskim – w oparciu o wyniki pomiarów wykonanych przez Inspekcję Ochrony Środowiska, Poznań, czerwiec 2020,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz 1967),
- Polityka Ekologiczna Państwa 2030 – Strategia Rozwoju w Obszarze Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Inne źródła:

- wizje terenowe (marzec 2022 r.),
- dokumentacja fotograficzna (marzec 2022 r.)

Powyższe materiały pozwoliły opracować charakterystykę stanu funkcjonowania środowiska, a także możliwości regeneracji i rewitalizacji. Charakterystyka ta została zawarta w rozdziale 5 i 6 *Prognozy*.

W toku prac nad sporządzeniem prognozy przeprowadzono badania terenowe, a także zastosowano metodę indukcyjno-opisową, polegającą na łączeniu w całość zebranych informacji o środowisku i mechanizmach jego funkcjonowania. Dodatkowo posłużono się także metodą porównawczą, wykorzystując ogólną wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości.

CHARAKTERYSTYKA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

5. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu

Gmina Mosina położona jest w południowej części powiatu poznańskiego w województwie wielkopolskim, a samo miasto Mosina, będące siedzibą władz samorządowych, zlokalizowane jest w odległości ok. 20 km na południe od Poznania.

Teren objęty opracowaniem położony jest w centralnej części gminy i miasta Mosina, nad jeziorem Budzyńskim. Obejmuje obszar pomiędzy linią kolejową do Osowej Góry, która jest jego granicą od północy, a droga wojewódzka nr 431 która wyznacza granicę od południowego zachodu.

Znaczna część obszaru opracowania to tereny leśne Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz Jezioro Budzyńskie. Jest to jezioro, które sukcesywnie podlega eutrofizacji. Zarówno od strony południowo zachodniej jak i północno wschodniej w sąsiedztwie drogi wojewódzkiej rozwijają się tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Budynki sięgają dwóch kondygnacji nadziemnych, choć są pojedyncze trzy kondygnacyjne. Dachy są zarówno spadziste jak i płaskie. Drogi dojazdowe są drogami gruntowymi.

Układ komunikacyjny oparty jest o drogę wojewódzką nr 431. W części południowo zachodniej zabudowę mieszkaniową obsługują ulice Jeziorna, Krańcowa oraz Parkowa. Natomiast w części południowo wschodniej są to ulice M. Kownackiej, K. Hłakowiczówny, M. Brandysa, K. Makuszyńskiego, czy M. Kuncewiczowej.

Północną granicę obszaru opracowania wyznacza przebieg linii kolejowej do stacji końcowej Osowa Góra, która znajduje się w obszarze opracowania. Linia ta jest użytkowana w sezonie przez Mosińską Kolej Drezynową.

6. Charakterystyka poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego i ich wzajemnych powiązań

6.1. Rzeźba terenu

Zgodnie z regionalizacją fizyczno - geograficzną Polski J. Kondrackiego gmina Mosina położona jest w obrębie megaregionu Pozaalpejskiej Europy Środkowej, w prowincji Niżu Środkowoeuropejskiego, podprowincji Pojezierzy Południowobałtyckich, Pojezierza Wielkopolskiego oraz Pradoliny Warciańsko-Odrzańskiej na granicy mezoregionów: Pojezierza Poznańskiego, Poznańskiego Przełomu Warty, Równiny Wrzesińskiej oraz Kotliny Śremskiej. Obszar opracowania położony jest w obrębie mikroregionu Poznański Przełom Warty.

Na ukształtowanie rzeźby terenu miasta miało wpływ zlodowacenie północnopolskie. Wytapiające się osady przesuującego się lodowca utworzyły obszar nieznacznie wyniesiony, silnie wyrównany, tzw. równinę moreny dennej. Równinę Poznańską, na terenie gminy, stanowi w północnej części wysoczyzna morenowa płaska, wyniesiona na wysokość około 80 m n.p.m., w części południowo - zachodniej jest to wysoczyzna dennomorenowa, falista wyniesiona na rzędną około 90 m n.p.m.

Teren jest wyniesiony do wysokości ok. 64 - 79 m n.p.m i opada w kierunku rynny jeziora Budzyńskiego i drogi wojewódzkiej nr 431. Na tym obszarze widoczne są różnice w ukształtowaniu terenu, gdzie występuje znaczny spadek terenu oraz skarpy wokół jeziora. Zauważalny jest również nasyp kolejowy, którego przebieg wyznacza północną granicę obszaru opracowania.

Rzeźba terenu obszaru objętego analizą nie stwarza większych ograniczeń w zagospodarowaniu. Niemniej jednak istotne jest, aby przy wprowadzaniu nowego zainwestowania zapewnić odpowiednie gospodarowanie masami ziemnymi, które mogą powstać w trakcie prac budowlanych.

6.2. Warunki geologiczno – gruntowe

Według mapy hydrograficznej w granicach obszaru objętego opracowaniem wokół Jeziora Budzyńskiego występują grunty organiczne o przepuszczalności zmiennej, na zachód od jeziora występują pod zabudową grunty antropogeniczne o przepuszczalności zróżnicowanej a na wschód od jeziora znajdują się grunty o przepuszczalności średniej zbudowane z piasków i skał litych silnie uszczelnionych. Ponadto znaczną część obszaru opracowania, zgodnie z mapą sozologiczną, stanowią grunty podatne na infiltrację zanieczyszczeń do wód podziemnych. Jednocześnie wzdłuż południowo zachodniej granicy opracowania pojawiają się grunty podatne na denudację naturogeniczną i uprawową.

Pod względem głębszej budowy geologicznej obszar Mosiny położony jest w północnej części monokliny przedsudeckiej w obrębie tzw. jednostki Poznania, która obejmuje serie skalne od permu po kredę. Utwory trzeciorzędowe reprezentowane są przez utwory oligocenu (o miąższości nie przekraczającej 20m), miocenu (o miąższości sięgającej 120m) i pliocenu, podczas którego osadzanie się materiału w jeziorze plioceńskim doprowadziło do powstania łąk poznańskich o maksymalnej miąższości 120m. Poza łąkami, utwory plioceńskie reprezentowane są przez piaski. Czwartorzęd reprezentowany jest przez utwory akumulacji lodowcowej, wodnolodowcowej, jeziornej i rzecznej. Ich sedymentacja trwała od zlodowacenia środkowopolskiego po holocen. Gliny morenowe zlodowacenia południowopolskiego, zalegające bezpośrednio na utworach trzeciorzędowych, zachowały się co najwyżej sporadycznie – w największych obniżeniach powierzchni podczwartorzędowej. Na obszarze wysoczyznowej, wschodniej (i miejscami zachodniej) części terenu dominuje glina zwałowa z okresu zlodowacenia bałtyckiego - faza leszczyńska i środkowopolskiego. Rozdzielająca obie gliny seria piaszczysto-żwirowych osadów interglacialnych odsłonięta jest na zboczu wysoczyzny, m.in. w obrębie dużych rozcięć erozyjnych strefy krawędziowej. Dolinę Warty, natomiast wypełnia gruba pokrywa piaszczystych osadów rzecznych i wodnolodowcowych, na stropie których miejscami zostały odłożone rzecznobagiennie utwory organiczne. W związku z powyższym, wprowadzane zainwestowanie powinno być prowadzone w ograniczonym stopniu i musi uwzględniać uwarunkowania geologiczno – inżynierskie.

6.3 Zasoby naturalne

Obszarze opracowania położony jest w granicach występowania udokumentowanego złoża węgla brunatnego „Mosina”.

6.4. Warunki wodne

Gmina Mosina położona jest całkowicie w dorzeczu rzeki Odry i należy do zlewni rzeki Warty, która przebiega z południa na północ we wschodniej części gminy. Odwadnianie terenów gminy odbywa się w wielu kierunkach. Za pośrednictwem Kanału Mosińskiego zbierane są wody z południowo – zachodniej części gminy, a do Kopli (Głuszynki), będącej prawobrzeżnym dopływem rzeki Warty, odwadniana jest strefa zboczowa wysoczyzny w północno – wschodniej części gminy.

Obszar gminy Mosina leży w zlewniach 8 płynących jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP): Dopływ z gaj. Czmoń nr PLRW600017185572, Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia nr PLRW60000185699, Kanał Szymanowo-Grzybno nr PLRW600017185589, Kopel od Głuszynki do ujścia nr PLRW600020185749, Olszynka nr PLRW600017185694, Samica Stęszewska nr PLRW6000161856969 Warta od Kopli do Cybiny nr PLRW60002118579, Warta od Pyszącej do Kopli nr PLRW60002118573.

Obszar opracowania wg mapy hydrograficznej, położony jest w obrębie działu wodnego IV rzędu, w tym na fragmencie w części zachodniej obszaru bezodpływowego chłonnego. Na obszarze opracowania znajduje się jezioro Budzyńskie.

Zgodnie z mapą hydrograficzną głębokość zalegania wód gruntowych oscyluje na poziomie od 0 do 5 m p. p. t. Wody gruntowe najpłycej zalegają w pobliżu zbiornia wodnego a głębokość ich zalegania wzrasta w miarę oddalania się od niego w kierunku północno wschodnim i północno zachodnim. Obszar opracowania znajduje się w większości na gruntach o przepuszczalności zmiennej, średniej i zróżnicowanej.

Obszar opracowania położony jest w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 150 - Pradoliny Warszawsko – Berlińskiej oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 – Wielkopolska Dolina Kopalna. Wymienione powyżej GZWP objęte są reżimem wysokiej ochrony (OWO). W rejonie Mosina – Krajkowo wymienione powyżej zbiorniki nakładają się na siebie, tworząc wysokowydajną, żwirowo-piaskową strukturę wodonośną. Jest ona objęta najwyższą ochroną (ONO). Jednocześnie, ze względu na powyższe objęty jest strefą ochronną dla ujęcia wody Mosina-Krajkowo w zakresie terenu ochrony pośredniej ustanowionej rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 9 sierpnia 2012 r.

Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 150 - Pradolina Warszawsko – Berlińska (Koło – Odra) tworzą utwory czwartorzędu w pradolinach. Jego szacunkowe zasoby dyspozycyjne wynoszą 456 tys. m³ /dobę. Średnia głębokość ujęć wynosi tu od 25 do 30 m.

Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 144 – Wielkopolska Dolina Kopalna jest to dolina kopalna z interglacjału mazowieckiego występująca na północnozachodnim obszarze arkusza. Utwory wodonośne stanowią piaski różnoziarniste ze żwirami o miąższości dochodzącej do 49 m. Średni współczynnik filtracji wynosi 26 m/d, wodoprzewodność od 90 do 980 m² /d. Zwierciadło wody ma charakter subartezyjski, niekiedy lokalnie artezyjski. Warstwę napinającą stanowią gliny zwałowe o miąższości 66 m. Wody tego poziomu są wodami średniotwardymi i twardymi o ponadnormatywnej zawartości żelaza oraz manganu. W ostatnich latach zaobserwowano pogorszenie jakości wód tego poziomu pod 17 wpływem antropopresji, co objawia się zwiększeniem zawartości związków azotu, chlorków oraz siarczanów. Zasilanie tego poziomu odbywa się na drodze infiltracji opadów oraz przesączenia z poziomów nadległych. Wielkopolska Dolina Kopalna stanowi GZWP (144) jednak nie opracowano jeszcze jego szczegółowej dokumentacji hydrogeologicznej. Piętro neogeńskie występuje w obrębie utworów piaszczystych miocenu. Utwory wodonośne to głównie piaski drobnoziarniste i pylaste o miąższości od 26 m do 73 m. Współczynnik filtracji warstwy wodonośnej wynosi 3,6–12 m/d, a przewodności 120–390 m² /d. Zwierciadło wody poziomu mioceńskiego ma charakter subartezyjski. Warstwę napinającą

stanowią ility poznańskie i gliny morenowe o miąższości od 70 do 130 m (Dąbrowski, 1997). Poziom ten zasilany jest przez przesączenia warstw czwartorzędowych na drodze bezpośredniej infiltracji. Wody występujące w tym poziomie są wodami słodkimi wodorowęglanowapniowymi o mineralizacji do 380 mg/dm³. Wody piętra neogeńskiego odpowiadają dobrej (II a) i średniej (II b) klasie jakości. Wody te wymagają prostego uzdatniania. Najczęściej normy dla wód pitnych są przekroczone w zakresie związków żelaza oraz manganu. Zbiornik określony został jako obszar wysokiej ochrony (OWO), gdzie czas przenikania zanieczyszczeń do warstwy wodonośnej wynosi od 25 do 100 lat.

Zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną, która ma na celu integrację działań zmierzających do ochrony przed dalszym pogarszaniem i zapewnienia poprawy stanu środowiska wodnego, na potrzeby monitoringu wód, wprowadzony podział na jednolite części wód podziemnych i powierzchniowych. Gmina Mosina, w tym obszar opracowania, należy do JCWPd nr 60 (kod PLGW600060). Natomiast pod względem wód powierzchniowych obszar objęty projektem planu należy do JCWP Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia (PLRW60000185699), stanowiącej sztuczną część wód, zagrożonej nieosiągnięciem celów środowiskowych.

Jezioro Budzyńskie należy do wód stojących. Samo jezioro jest naj płytszym w całym Parku Narodowym. Składa się z dwóch plos: głębszego (południowego, 2,7 m) i bardzo płytkiego (północno-zachodniego, od 0,5 do 1,4 m). Akwen posiada okresowy odpływ do Warty poprzez Kanał Mosiński. Jest częścią rynny górecko-budzyńskiej.

Parametry jeziora: powierzchnia – 11 ha, objętość – 154 tys. m³, głębokość maksymalna – 2,7 m, głębokość średnia – 1,4 m, długość linii brzegowej – 2900 m, powierzchnia zlewni – 68,5 ha. Miąższość osadów dennych dochodzi do 3 m (odwierty wykazały, że w dawnej misie jeziornej ich pokłady sięgają do 11,8 m). Często wydzielają one wyraźny zapach siarkowodoru.

Stan wód podziemnych

Główne zanieczyszczenia wód podziemnych na poziomie gruntowym na tym terenie mogą pochodzić przede wszystkim z zanieczyszczeń komunikacyjnych, bądź nieskanalizowanych gospodarstw. W 2020 roku Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, przeprowadził monitoring operacyjny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych. W punkcie pomiarowym zlokalizowanym na terenie gminy Mosina w miejscowości Pecna wykazano klasę IV.

Stan wód powierzchniowych

Obszar objęty projektem planu należy do JCWP Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia. W 2016 roku w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu przeprowadził ocenę jakości wód powierzchniowych na terenie powiatu poznańskiego. W punkcie pomiarowym – Kanał Mosiński – Mosina – wody zaliczono do klasy IV pod względem elementów biologicznych (według klasy pięciostopniowej), pod względem parametrów hydromorfologicznych rzeka uzyskała kl. II, pod względem parametrów fizykochemicznych poniżej poziomu dobrego (skala: kl. I, II i poniżej stanu dobrego), natomiast potencjał ekologiczny oceniono jako słaby (wg skali 5-ciostopniowej). Stan chemiczny oceniono jako poniżej stanu dobrego. Ogólny stan wód jest zły.

6.5. Gleby

Na obszarze opracowania grunty, według klasyfikacji przydatności rolniczej gleb, odznaczają się małą przydatnością rolniczą. Rodzaje gleb, jakie wykształciły się na terenie gminy

Mosina, są determinowane przez rodzaj skał, na których powstały. Na terenie gminy można wyróżnić:

- gleby płowe na skałach kwaśnych i zasadowych oraz utworach ilowych;
- gleby rdzawe na różnego rodzaju piaskach;
- czarne ziemie na utworach skalnych zasobnych w materię organiczną oraz węglan wapnia, w warunkach dużej wilgotności;
- gleby murszowa te, które powstają na skutek zmurszenia utworów organicznych w warunkach ograniczonej dostępności tlenu; - mady rzeczne powstające w wyniku nagromadzenia się materiałów naniesionych przez wody rzeczne.

Zgodnie z mapą zasadniczą na obszarze opracowania poza terenami zabudowanymi mieszkaniowymi występują przede wszystkim lasy – Ls oraz grunty orne – RV i RVI oraz nieużytki - N.

6.6. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Obszar opracowania cechuje się urozmaiconym krajobrazem, przekształconym częściowo przez działalność człowieka, w otoczeniu ukształtowanej przez lodowiec rynny jeziora Budzyńskiego oraz terenów leśnych Wielkopolskiego Parku Narodowego.

W obrębie lasów WPN występują gatunki roślin i zwierząt chronionych, podlegających ochronie ścisłej, użytki ekologiczne, istniejące i projektowane pomniki przyrody, obszary (rezerwy) ochrony ścisłej i częściowej, miejsca występowania "reliktowych" drzewostanów sosnowych, itp. Lasy podlegają programowej ochronie przed czynnikami biotycznymi, abiotycznymi i antropogenicznymi, wykonywane są zabiegi pielęgnacyjne, wprowadzane gatunki drzew i krzewów występujących w niedoborze, trwa obserwacja naturalnych procesów zachodzących w drzewostanach.

Jezioro Budzyńskie ulega stopniowo zarastaniu i coraz bardziej się wypłyca. Brzegi są porośnięte szerokim pasem szuwarów, w samym zbiorniku występuje wielkie bogactwo roślin wodnych. Część plos zamieniła się w silnie podmokłe łąki lub ols. Wkracza tu olsza czarna.

Fauna na obszarze opracowania, jak i w całej gminie, jest charakterystyczna dla obszarów nizinnych kraju, przy czym najliczniejsze w tym rejonie są kręgowce, a szczególnie ptaki. Jest ona powiązana ściśle z siedliskiem, w jakim się znajduje. Siedlisko to tworzy przede wszystkim szata roślinna i stopień przekształcenia krajobrazu. W tym przypadku siedliskiem ptactwa jest sąsiedztwo jeziora Budzyńskiego, które stało się miejscem bytowania takich gatunków jak: trzciniak zwyczajny, krzyżówka, głowienka zwyczajna, kokoszka zwyczajna, łyska, perkoz dwuczuby, perkozek, śmieszka, rybitwa pospolita, błotniak stawowy, czapla siwa, bączek i derkacz. Możliwe jest również zaobserwowanie przemieszczających się w terenach leśnych i pomiędzy nimi lisy, jelenie, sarny, daniela, dziki w części leśnej obszaru opracowania oraz w rejonie jeziora borsuki, a także przedstawicieli gadów i płazów. Spośród gatunków chronionych gadów na obszarze gminy Mosina, a tym samym w rejonie obszaru opracowania mogą występować jaszczurka zwinka i żyworódka, padalec, zaskroniec, a z płazów ropuchy, żaby i traszki.

6.7. Obszary chronione

Obszar objęty projektem planu miejscowego położony jest w zasięgu obszarów chronionych występującymi w gminie Mosina:

- 1) Wielkopolskiego Parku Narodowego i jego otulinie,
- 2) obszaru Natura 2000 – Ostoja Wielkopolska, PLH300010,

3) obszaru Natura 2000 – Ostoja Rogalińska, PLB300017.

Wielkopolski Park Narodowy (WPN) wraz z otuliną

Wielkopolski Park Narodowy leży ok. 15 km na południe od Poznania i obejmuje część gminy Puszczykowo, jednakże otulina WPN pokrywa cały obszar miasta. Park położony jest na terenie 5 gmin: Stęszew, Mosina, Puszczykowo, Komorniki i Dopiewo. Wielkopolski Park Narodowy utworzony został na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1957 roku, a jego granice objęły powierzchnię 9600 ha, z czego pod zarządem Parku znalazło się ok. 5100 ha. W 1996 roku nowe rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie WPN zmieniło jego powierzchnię na 7584 ha oraz utworzyło wokół Parku strefę ochronną tzw. otulinę, której powierzchnia razem z terenem Parku wynosi 14 840 ha. Z Parku zostały wyłączone tereny miejskie Puszczykowa, Mosiny oraz Stęszewa. W Parku utworzono 18 obszarów ochrony ścisłej o łącznej powierzchni 260 ha. Chronią one rozmaite formy krajobrazu polodowcowego oraz najbardziej naturalne zbiorowiska roślinne, a także związane z nimi zwierzęta. Ochroną objęto także 32 drzewa pomnikowe. Inicjatorem powstania Wielkopolskiego Parku Narodowego był prof. Adam Wodziczko.

Park obejmuje ochroną krajobraz polodowcowy, młodoglacjalny i typowe dla niego formy ukształtowania terenu, takie jak: morenę czołową i denną, ozy, drumliny wydmy, parowy i różne formy jezior: rynnowe, kociołki, odpływowe i bezodpływowe. Jeziora są całkowicie lub częściowo otoczone lasem. Największym z głazów narzutowych jest Głaz Leśników o obwodzie ok. 10,5 m.

Część wiekowych borów sosnowych, w stanie zbliżonym do stanu pierwotnego jest objęta ochroną w ramach rezerwatów ścisłych. W latach 80. XX wieku inwentaryzacje wykazały na terenie parku ponad 900 gatunków roślin naczyniowych, 276 grzybów, 170 mchów i 120 porostów.

Fauna Wielkopolskiego Parku Narodowego charakteryzuje się bogactwem gatunków należących do rozmaitych grup systematycznych. Dominują tu gatunki środkowoeuropejskie i eurosyberyjskie. Najbogatsza jest fauna bezkręgowców, wśród których najliczniej reprezentowane są owady - ponad 3 tys. gatunków. Lasy obfitują w chrząszcze. Są wśród nich gatunki chronione takie jak jelonek rogacz, kozioróg dębosz, ale także pospolite, uszkadzające drzewa m.in. sosnę - cetyniec większy, cetyniec mniejszy, przyplaszczek granatek oraz drwalnik paskowany. Miejsce suche i ciepłe zasiedlają owady prostoskrzydłe, takie jak pasikonik zielony czy świerszcz polny oraz błonkoskrzydłe, do których należą m.in. mrówka rudnica. Na obszarze Parku występuje ponad 40 gatunków ssaków. Z owadożernych spotykamy tu m.in. ryjówki, nasze najmniejsze ssaki. Żyją tu również rozmaite gatunki nietoperzy i gryzoni. Z drapieżników zamieszkują, m.in. kuna leśna, borsuk i lis. Gady są reprezentowane przez jaszczurkę zwinkę i żyworodną, padalca, zaskrońca i gniewosza. Rozległe lasy stanowią ostoję dla licznych jeleni, saren i dzików.

Ptaki w Parku reprezentowane są przez 227 gatunków lęgowych i przelotnych. Z rzadko spotykanych wymienić należy kraskę, zimorodka i dzięcioła czarnego. Z drapieżnych można zauważyć wśród lasów i łąk kanię czarną, w pobliżu pól myszołowa zwyczajnego, a przy bagnach błotniaka stawowego. Na jeziorach często widuje się kaczkę krzyżówkę, cyrankę, cyraneczkę oraz perkoza dwuczubego. Od 2005 roku na Wyspie Zamkowej obserwowane są również kormorany. Ostatnie obserwacje donoszą o obecności około 200 osobników (2009 r.).

Obecnie dla Wielkopolskiego Parku Narodowego obowiązuje Zarządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 21 stycznia 2022 r. w sprawie zadań ochronnych dla Wielkopolskiego Parku Narodowego na lata 2022-2023. W dokumencie tym stwierdzono, że zadania ochronne obejmują:

- identyfikację i ocenę istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz sposoby eliminacji lub ograniczania tych zagrożeń i ich skutków, które określa załącznik nr 1 do zarządzenia;
- opis sposobów ochrony czynnej ekosystemów, z podaniem rodzaju, rozmiaru i lokalizacji poszczególnych zadań, stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia;
- opis sposobów czynnej ochrony gatunków roślin i zwierząt, stanowiący załącznik nr 3 do zarządzenia;
- wskazanie obszarów objętych ochroną ścisłą, czynną i krajobrazową, które określa załącznik nr 4 do zarządzenia;
- ustalenie miejsc udostępnianych w celach naukowych, turystycznych, rekreacyjnych i sportowych, z podaniem maksymalnej liczby osób mogących przebywać jednocześnie w tych miejscach, które określa załącznik nr 5 do zarządzenia;
- wyznaczenie miejsc do amatorskiego połowu ryb, z podaniem maksymalnej liczby osób mogących przebywać jednocześnie w tych miejscach, które określa załącznik nr 6 do zarządzenia.

Obszar Natura 2000 PLH 300010 „Ostoja Wielkopolska”

Obszar o powierzchni 8427,12 ha. Obecnie obowiązującym aktem prawnym dotyczącym obszaru jest Decyzja Komisji z dnia 13 listopada 2007 r. przyjmująca, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, pierwszy zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument C(2007)5043)(2008/25/WE). Ostoja położona jest na Nizinie Wielkopolskiej i zajmuje faliste i pagórkowate tereny na lewym brzegu Warty. Teren ten charakteryzuje się typowym krajobrazem polodowcowym. Znajduje się tu część najdłuższego w Polsce ozu Bukowo-Mosińskiego o długości ok 37 km oraz wydmy, rynny, liczne głązy narzutowe i 14 jezior polodowcowych (m.in. Budzyńskie, Góreckie, Skrzyńka, Kociołek). Prawie wszystkie jeziora w ostoi są bogatymi w substancje mineralne jeziorami eutroficznymi. Jedynym jeziorem dystroficznym jest jez. Skrzyńka. Na terenie ostoi znajdują się także łąki, z których do najpiękniejszych należą łąki selernicowe i pełnikowe. Większą część terenu obszaru porastają lasy. Przeważają drzewostany sosnowe z domieszką dębu, świerka, brzozy, grabu i lipy. Obszar o dużej różnorodności biologicznej; występuje tu 16 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG i 19 gatunków z Załącznika II tej Dyrektywy, w tym szczególnie licznych bezkręgowców (6), m. in. poczwarówka zwężona *Vertigo angustior* i jajowata *V. moulinsiana*. Bogata jest flora roślin naczyniowych, obejmująca ponad 1100 gatunków, a także roślin niższych i grzybów (200 gatunków mchów, 150 gatunków porostów, 364 gatunki grzybów wyższych). Na terenie ostoi znajdują się stanowiska rzadkich i zagrożonych gatunków roślin naczyniowych. Stwierdzono tu ponad 50 gat. roślin prawnie chronionych oraz około 180 gatunków figurujących na regionalnej czerwonej liście roślin zagrożonych.

Obszar Natura 2000 PLB 300017 „Ostoja Rogalińska”

Obszar o powierzchni 21763,12 ha. Obecnie obowiązującym aktem prawnym dotyczącym obszaru jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 05.09.2007 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz.U.07.179.1275). Na podstawie standardowego formularza danych obszar leży na Nizinie Wielkopolskiej, na południe od Poznania. W części północnej zajmuje powierzchnię Wielkopolskiego Parku Narodowego, położonego na Pojezierzu Wielkopolskim, w krajobrazie polodowcowym, o bardzo zróżnicowanej rzeźbie terenu, na lewym brzegu Warty. Obszar obejmuje swoim zasięgiem 12 jezior oraz moreny czołowe znajdujące się na terenie Niziny Wielkopolskiej. Dominują tu drzewostany sosnowe

z domieszkami dębu, świerka, brzozy, grabu i lipy. W granicach obszaru występuje co najmniej 26 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 7 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej kani czarnej i kani rudej; nieregularnie gnieździ się batalion. Gęś zbożowa zimuje w liczbie przekraczającej 1% populacji szlaku wędrówkowego, osiągając liczebność do 8000 osobników. Ostoja Rogalińska jest jedną z najważniejszych w Polsce ostoi rybitwy czarnej i dzięcioła średniego. Przyroda obszaru jest zagrożona ze względu na bliskość aglomeracji Poznania i jego przemysłu, silną presję turystyczną i rekreacyjną, lokalizowanie elektrowni wiatrowych, penetrację siedlisk, zmianę stosunków wodnych, zanieczyszczenie wód, zasypywanie starorzeczy, wycinanie lasów lęgowych. Problemem jest również zalesianie łąk, pastwisk oraz torfowisk i bagien, a także usuwanie martwego drewna z lasu. Głównym problemem jest budownictwo rekreacyjne oraz lokalizacja i eksploatacja składowisk odpadów, miejsca zrzutów ścieków i hałas.

6.8. Krajobraz

Zgodnie z Europejską Konwencją Krajobrazową, przyjętą we Florencji 20.10.2000 r., a ratyfikowaną przez Polskę 27.09.2004 r. (Dz. U. z 2006 r., nr 14, poz. 98) oraz z ustawą o ochronie przyrody, ochronie podlegają także cenne walory krajobrazowe gminy Mosina.

Do obowiązków państw-stron EKK należą:

- prawne uznanie krajobrazów za podstawowy składnik otoczenia człowieka, dziedzictwo kulturalne i naturalne oraz fundament tożsamości mieszkańców;
- ustanowienie i wdrożenie polityki krajobrazowej, zmierzającej do realizacji celów konwencji w wyniku przyjęcia „konkretnych środków”;
- ustanowienie procedur uczestnictwa społeczeństwa oraz władz lokalnych i regionalnych w opracowywaniu i wdrażaniu polityki krajobrazowej;
- uwzględnienie krajobrazu w polityce planowania przestrzennego, kulturalnej, środowiskowej, rolnej, społecznej i gospodarczej.

Podejmując się oceny krajobrazu należy brać pod uwagę rozbieżność wyników oceniających. Związane jest to z różnie pojmowaną estetyką krajobrazu. Wszystkie metody sklasyfikowania danego pejzażu są integralne z subiektywną oceną. Ze względu na stopień przekształcenia krajobrazu przez ingerencję człowieka można wyróżnić podstawowe rodzaje krajobrazów:

- pierwotny, ukształtowany bez ingerencji człowieka;
- naturalny, zbudowany przez człowieka z wykorzystaniem elementów przyrodniczych;
- kulturowy, istniejący dzięki człowiekowi, ale o właściwych stosunkach przyrodniczych (miejski, parkowy);
- zdegradowany, gdy zostały zachwiane wartości przyrodnicze i estetyczne – przewaga przemysłu, krajobraz wymagający rewitalizacji;
- zdewastowany, pozbawiony całkowicie lub w dużym stopniu elementów przyrodniczych, duża dysharmonia estetyczna (Szczęsny 1982).

Obszar objęty opracowaniem charakteryzuje się w większości krajobrazem naturalnym, ukształtowanym przez działalność lodowcową z widoczną rynną jeziora Budzyńskiego. Natomiast wzdłuż drogi wojewódzkiej mamy już do czynienia z krajobrazem kulturowym, gdzie zabudowa mieszkaniowa przenika w tereny zieleni, tereny leśne.

W zakresie krajobrazu kulturowego na obszarze objętym projektem planu nie występują elementy dziedzictwa kulturowego, wyróżniające się w przestrzeni.

6.9. Klimat lokalny, stan powietrza atmosferycznego oraz klimat akustyczny

Klimat lokalny warunkowany jest rozprzestrzenianiem się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym. Bardzo ważną rolę odgrywają tu wysokość opadów, siła i kierunek wiatru, temperatura powietrza oraz wilgotność.

Gmina Mosina oraz obszar opracowania, wg regionalizacji klimatycznej R. Gumińskiego, położony jest na terenie dzielnicy środkowej, charakteryzującej się najniższymi w Polsce opadami atmosferycznymi. Tym samym jest to jeden z najsuchszych regionów Polski, gdyż średnia roczna suma opadów atmosferycznych wynosi około 550 mm. Średnia roczna temperatura w gminie jest niższa od przeciętnych w Polsce. Liczba dni mroźnych wynosi od 30 do 59, a dni z przymrozkami od 110 do 118. Pokrywa śnieżna zalega przez około 38 - 60 dni. Okres wegetacyjny na obszarze planu trwa ok. 200 - 220 dni.

Klimat gminy Mosina kształtowany jest głównie masami powietrza morskiego i kontynentalnego. Tym samym dominują tu wiatry zachodnie. Zdarza się, że pojawia się również powietrze zwrotnikowe, natomiast bardzo rzadko powietrze z północy, powietrze arktyczne.

Jakość powietrza atmosferycznego

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza miasto i gmina Mosina położone są w zasięgu strefy wielkopolskiej dla celów oceny jakości powietrza dla celów oceny jakości powietrza pod kątem zawartości dwutlenku azotu NO₂, dwutlenku siarki SO₂, benzenu C₆H₆, ołowiu Pb, arsenu As, niklu Ni, kadmu Cd, benzo(a)pirenu B(a)P, pyłu PM₁₀, pyłu PM_{2,5}, ozonu O₃, tlenku węgla CO. „Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim – raport wojewódzki za rok 2020” opracowany przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska – Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Poznaniu w 2021 roku wykazał, że strefa wielkopolska wg kryteriów odniesionych do ochrony zdrowia, w zakresie zawartości dwutlenku siarki, tlenków azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego kadmu, arsenu, niklu, oraz ozonu, a także pyłu PM₁₀ została zakwalifikowana w klasie A. Natomiast w zakresie uwzględnienia benzo(a)pirenu i pyłu PM_{2,5} zaliczona została do klasy C, przy czym dla pyłu PM_{2,5} – poziom dopuszczalny I faza uzyskała klasę A. Jednocześnie pod kątem ochrony roślin strefę wielkopolską w całości w zakresie zawartości dwutlenku siarki SO₂, tlenków azotu NO_x zakwalifikowano do strefy A. Natomiast pod kątem ochrony roślin w zakresie poziomu docelowego ozonu strefę wielkopolską zakwalifikowano do klasy A, a w zakresie poziomu celu długoterminowego dla klasy D2.

Kwalifikacja do klasy A oznacza, że w tym zakresie stężenia zanieczyszczenia nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych.

Kwalifikacja do klasy B oznacza, że w tym zakresie stężenia zanieczyszczenia przekraczają poziomów dopuszczalnych, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji. Kwalifikacja do klasy C oznacza, że stężenia zanieczyszczenia przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne lub poziomy docelowe.

Dla obszarów wykazujących przekroczenia poziomów dopuszczalnych zostały opracowane programy ochrony powietrza wskazujące kierunki działań niezbędnych do przywrócenia standardów jakości powietrza.

Klimat akustyczny

Pod względem komfortu akustycznego na terenie opracowania występują lokalne źródła hałasu, które mogą powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu określonych dla

pory dziennej i nocnej w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. 2014 r., poz. 112). Obowiązujące obecnie wartości wskaźników długookresowych mieszczą się w przedziałach: dla poziomu dziennie-wieczorno-nocnego LDWN 50–64 dB, dla długookresowego poziomu hałasu w porze nocy LN 40–59 dB; w przypadku wskaźników krótkookresowych: dla poziomu równoważnego hałasu w porze dnia LAeqD 50–61 dB, dla poziomu równoważnego hałasu w porze nocy LAeqN 40–56 dB. W obszarze opracowania na klimat akustyczny wpływa droga wojewódzka nr 431 (kierunek Kórnik – Mosina – Granowo). Pomiar hałasu prowadzone były w roku 2010 przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu. Badania te prowadzone są zgodnie z założeniami Państwowego Programu Monitoringu Środowiska. Punkt pomiarowy znajdował się w Mosinie przy Szosie Poznańskiej 2. Równoważny poziom hałasu LAeq (dB) dla pory dziennej wyniósł 69,7 natomiast dla pory nocnej 65,7 dB. Wystąpiły zatem przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach zabudowy mieszkaniowej. Punkt pomiarowy usytuowany został w pobliżu drogi wojewódzkiej charakteryzującej się dużym natężeniem ruchu samochodowego. Można założyć, że poziomy hałasu na pozostałych terenach Gminy, nie znajdujących się w pobliżu głównym traktów komunikacyjnych, były niższe.

Wielkopolski Zarząd Dróg Wojewódzkich w Poznaniu, w roku 2016, zlecił wykonanie pomiarów hałasu oraz opracowanie map akustycznych dla dróg wojewódzkich Województwa Wielkopolskiego, po których przejeżdża ponad 3 000 000 pojazdów rocznie. Pomiar te objęły także drogę wojewódzką nr 431, na dwóch odcinkach położonych w gminie Mosina - Mosina (Przejście), odcinek o długości 2 km i odcinek Mosina – Świątniki o długości 7,3 km. Na podstawie wyników badań klimatu akustycznego wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 431, przeprowadzonych na zlecenie Wielkopolskiego Zarządu Dróg Wojewódzkich w Poznaniu, można stwierdzić, że wzdłuż tych dróg występują przekroczenia dopuszczalnych poziomów dźwięku w powietrzu. Jak można wywnioskować z zamieszczonych powyżej fragmentów map akustycznych poziom emitowanych dźwięków może sięgać poziomu ponad 75 dB wg wskaźnika LDWN oraz ponad 70 dB w przypadku wskaźnika LN. Rozkład ich oddziaływania wskazuje na stopniowe obniżanie się poziomów dźwięku w miarę oddalania się od ciągu komunikacyjnego. Poziomy te są także, w dużym stopniu zależne od natężenia ruchu drogowego oraz rodzaju pojazdów wchodzących w jego skład. Jak wynika z Generalnego Pomiaru Ruchu 2020/21, na drodze wojewódzkiej nr 431, w gminie Mosina, gdzie objęto pomiarem trzy odcinki drogi wojewódzkiej nr 431, średni dobowy ruch roczny pojazdów przekroczył ogólnopolski średni dobowy ruch roczny (SDRR) pojazdów silnikowych wynoszący 4 231 pojazdów na dobę. Na odcinku Mosina przejście wyniósł on 18858 pojazdów na dobę, na odcinku Mosina - Świątniki 9360 pojazdów na dobę, na odcinku Dymaczewo Nowe – Mosina 8016 pojazdów na dobę. Obszar opracowania położony jest przy odcinku Mosina przejście oraz w sąsiedztwie Mosina – Dymaczewo – Nowe, przy czym dominuje ruch samochodów osobowych, a warto zaznaczyć, że to jednak ciężkie pojazdy dostawcze emitują wyższe poziomy dźwięków.

Linia kolejowa do stacji Osowa Góra nie jest uczęszczana przez pociągi, w związku z tym nie stanowi źródła hałasu kolejowego.

6.10. Pola elektromagnetyczne

Przez obszar opracowania nie przebiegają żadne sieci elektroenergetyczne, mogące być źródłem zwiększonych pól elektromagnetycznych.

Na obszarze objętym opracowaniem, ani w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie są zlokalizowane żadne stacje bazowe telefonii komórkowych, które mogłyby być źródłem pól elektromagnetycznych.

OCENA ODDZIAŁYWANIA PROJEKTU PLANU

7. Ocena rozwiązań funkcjonalno - przestrzennych i innych ustaleń projektu planu

7.1. Cel opracowania projektu planu

Jednym z celów sporządzenia planu miejscowego jest ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, w tym dostosowanie funkcji, struktury i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań środowiska przyrodniczego. Pozwoli również na sformułowanie docelowego układu powiązań komunikacyjnych oraz ewentualnego uzbrojenia terenów w elementy infrastruktury technicznej.

Zgodnie z uzasadnieniem do uchwały Nr LXII/727/18 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 stycznia 2018 r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów przy jeziorze Budzyńskim w Mosinie do prac nad planem przystąpiono w celu zwiększenia atrakcyjności terenów gminnych przeznaczonych pod zainwestowanie oraz rozwiązanie problemu dojazdu do działek nr ewid. 6/1 i 6/2, obręb Mosina.

W związku z powyższym dokonano aktualizacji oraz ujednoczenia zapisów zawartych w dotychczas obowiązujących na przedmiotowym terenie planach miejscowych, to jest:

1) miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów mieszkaniowych w Mosinie, w rej. ul. Krańcowej w Krosinku i ul. Parkowej w Mosinie, przyjętym uchwałą Nr VI/65/99 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 28 stycznia 1999 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 9, poz. 146),

2) miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów mieszkaniowych w Mosinie, w rejonie ulic Konopnickiej i Szosy Poznańskiej, przyjętym uchwałą Nr XXIII/201/04 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 15 kwietnia 2004 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 103, poz. 2075),

3) miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla terenu usytuowanego pomiędzy ulicami I. Jurgielewiczowej, M. Kuncewiczowej, K. Makuszyńskiego i M. Konopnickiej w Mosinie, przyjętym uchwałą Nr XXX/298/16 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 29 czerwca 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego poz. 5064).

W obowiązującym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Mosina obszar objęty miejscowym planem zawiera w swych granicach tereny:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej (A4_M2);
- 2) tereny wielofunkcyjnej zabudowy wiejskiej w obrębie zwartej jednostki osadniczej (F1_R),
- 3) tereny lasów, wód powierzchniowych, łąk, łąkników ekologicznych.

Głównym celem opracowania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów przy jeziorze Budzyńskim w Mosinie jest ujednoczenie istniejących aktów prawa miejscowego i ochrona istniejących terenów leśnych, opracowanie sposobów zagospodarowania oraz określenie dla niej szczegółowych i optymalnych rozwiązań funkcjonalno – przestrzennych, w tym zasad obsługi komunikacyjnej. Jednocześnie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dostosuje sposób zagospodarowania do uwarunkowań przyrodniczych, zapewniającego trwałość procesów i odnawialność zasobów przyrodniczych.

7.2. Ustalenia projektu planu

W ww. projekcie planu ustalono następujące przeznaczenie terenów:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolami **MN**;
- 2) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy usługowej, oznaczone symbolami **MN/U**;
- 3) teren sportu i rekreacji, oznaczony symbolem **US**;
- 4) teren zieleni urządzonej, oznaczony symbolem **ZP**;
- 5) tereny zieleni, oznaczone symbolami **Z**;
- 6) tereny lasów, oznaczone symbolami **ZL**;
- 7) teren wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczony symbolem **WS**;
- 8) teren infrastruktury technicznej, oznaczony symbolem **IT**;
- 9) tereny publicznych ciągów pieszych, oznaczone symbolami **KX**;
- 10) tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczone symbolami **KDD**;
- 11) teren drogi publicznej klasy lokalnej, oznaczony symbolem **KDL**;
- 12) teren drogi publicznej klasy zbiorczej, oznaczony symbolem **KDZ**;
- 13) tereny dróg publicznych klasy głównej, oznaczone symbolami **KDG**.

Biorąc pod uwagę uwarunkowania przyrodnicze istniejące na przedmiotowym terenie, określone w rozdziale 5 i 6 niniejszej prognozy, do najważniejszych przesłanek projektu planu należą zapisy stanowiące podstawę do stworzenia optymalnego rozwiązania funkcjonalno – przestrzennego. Ze względu na sąsiedztwo analizowanego obszaru oraz uwarunkowania przyrodnicze możliwym przeznaczeniem terenu są tereny zieleni i wód, lasów oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i towarzyszących jej usług.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, zasad kształtowania krajobrazu oraz wymagań wynikających z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych ustala się lokalizację budynków, o określonych w planie parametrach, zgodnie z nieprzekraczalnymi i obowiązującymi liniami zabudowy, a także dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury, wyłącznie ogrodzeń ażurowych, w których udział powierzchni pełnej wynosi nie więcej niż 40%, budynków gospodarczo – garażowych na terenach **6MN**, **7MN** w odległości 1,5 m od granicy działki budowlanej lub bezpośrednio przy tej granicy. Dopuszcza się wydzielanie działek o dowolnej powierzchni, przeznaczonych pod lokalizację obiektów stacji transformatorowych lub przepompowni ścieków, przebudowę budynków w częściach wykraczających poza nieprzekraczalne linie zabudowy. Zakazuje się lokalizacji ogrodzeń z przęsłami z prefabrykowanych elementów betonowych, tablic i urządzeń reklamowych, za wyjątkiem szyldów, zgodnie z ustaleniami planu.

W projekcie planu znalazły się także zapisy z zakresu zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w których ustalono:

- 1) zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku:
 - a) jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na terenach **MN**,
 - b) jak dla terenów mieszkaniowo – usługowych na terenach **MN/U**,
 - c) jak dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych na terenie **US**;
- 2) zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) uwzględnienie ograniczeń i zakazów, zgodnie z przepisami odrębnymi, w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych;
- 4) zakaz lokalizacji:
 - a) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego,
 - b) stacji paliw, punktów dystrybucji paliw,

- c) usług z zakresu blacharstwa, lakiernictwa,
- d) stacji napraw i obsługi pojazdów,
- e) usług demontażu pojazdów i maszyn,
- f) usług składowania odpadów, usług złomowania lub przeładunku złomu,
- g) punktów selektywnej zbiórki odpadów, stacji przeładunkowych odpadów i otwartych składowisk odpadów,
- h) składów otwartych, lokalizowanych poza budynkami, magazynów innych niż wbudowane w budynki usługowe,
- i) usług zamieszkania zbiorowego.

Ponadto w projekcie planu znajdują się zapisy określające szczegółowe parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów. W zapisach tych określono poprzez wysokość zabudowy oraz powierzchnię zabudowy, intensywność zagospodarowania. W projekcie zapisana jest minimalna powierzchnia terenu biologicznie czynnego, co pozwoli na zachowanie odpowiedniego udziału zieleni na terenach dopuszczających zabudowę oraz inne zainwestowanie. Respektowanie takiego zapisu będzie warunkiem zachowania trwałości procesów biologicznych oraz powiązań przyrodniczych.

W zapisach projektu planu, w zakresie zasad rozbudowy i budowy systemów komunikacji ustala się:

- 1) dostęp do działek budowlanych z przyległych dróg publicznych, w tym poprzez drogi wewnętrzne;
- 2) zakaz lokalizacji nowych bezpośrednich zjazdów na działki z terenów dróg publicznych klasy głównej, oznaczonych symbolami **KDG**.

Natomiast w zakresie zasad rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustala się:

- 1) dopuszczenie lokalizacji oraz prowadzenia robót budowlanych w zakresie urządzeń i sieci infrastruktury technicznej w obrębie wszystkich terenów objętych planem;
- 2) dopuszczenie lokalizacji stacji transformatorowych kontenerowych poza liniami zabudowy, z zachowaniem przepisów odrębnych;
- 3) powiązanie sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci;
- 4) zaopatrzenie w wodę, gaz, energię elektryczną i ciepłą - z sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
- 5) odprowadzanie wód opadowych i roztopowych - zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 6) odprowadzanie ścieków bytowych i przemysłowych – zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych oraz krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa ustala się uwzględnienie warunków i ograniczeń wynikających z lokalizacji terenów objętych planem w granicach:

- 1) Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 – Wielkopolska Dolina Kopalna;
- 2) Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz jego otuliny;
- 3) obszaru Natura 2000 – Ostoja Wielkopolska PLH300010;
- 4) obszaru Natura 2000 – Ostoja Rogalińska PLB300017;
- 5) strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych Mosina – Krajkowo, na terenie ochrony pośredniej.

Ponadto ustalono, że wszelkie działania inwestycyjne podejmowane w rejonie terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych oraz osuwisk powinny być prowadzone w sposób

wykluczający możliwość zainicjowania ruchów masowych ziemi. Wskazano również, że tereny objęte planem położone są w granicach złoża węgla brunatnego „Mosina”.

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy, ustala się uwzględnienie ograniczeń, zgodnie z przepisami odrębnymi, wynikających z lokalizacji sieci oraz urządzeń infrastruktury technicznej.

W zakresie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej, w trakcie prowadzenia robót ziemnych lub w związku ze zmianą zagospodarowania terenu w granicach stref ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych, wskazanych na rysunku planu, ustala się nakaz prowadzenia badań archeologicznych w zakresie zgodnym z przepisami odrębnymi.

Pozytywnie należy ocenić zapisy uściślające warunki ochrony środowiska przyrodniczego oraz kształtowania ładu przestrzennego.

7.3. Powiązanie ustaleń projektu planu z innymi dokumentami oraz sposób realizacji celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym i krajowym.

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. nakłada obowiązek nie naruszania przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zapisów studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Jednocześnie studium jako dokument wyrażający politykę przestrzenną na szczeblu lokalnym musi być zgodny z polityką przestrzenną prowadzoną na szczeblu wojewódzkim, a ta z krajową polityką przestrzenną. Wzajemne powiązanie tych dokumentów zapewnia spójne i całościowe kształtowanie przestrzeni oraz umożliwia przeprowadzanie inwestycji strategicznych w skali krajowej.

Zgodnie z obowiązującym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Mosina obszar objęty miejscowym planem zawiera w swych granicach tereny:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej (A4_M2);
- 2) tereny wielofunkcyjnej zabudowy wiejskiej w obrębie zwartej jednostki osadniczej (F1_R),
- 3) tereny lasów, wód powierzchniowych, łączników ekologicznych.

Ważnymi dokumentami, mającymi wpływ na ochronę środowiska przyrodniczego na szczeblu gminnym są lokalne programy ochrony środowiska oraz od 1 stycznia 2012 r. wojewódzkie plany gospodarki odpadami. Na obszarze gminy Mosina obowiązuje Program Ochrony Środowiska dla Gminy Mosina na lata 2019-2022 z perspektywą na lata 2023-2026. Zapisy w zakresie ochrony środowiska i gospodarki odpadami są dostosowane do obowiązującego prawa lokalnego.

W związku z położeniem obszaru opracowania w zasięgu strefy ochronnej pośredniej ujęcia wody w rejonie Mosina – Krajkowo dla zaopatrzenia Poznańskiego Systemu Wodociągowego istotnym dokumentem jest Rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 9 sierpnia 2012 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2012 r., poz. 3556). W rozporządzeniu ustalono, że na terenie ochrony pośredniej ujęcia wody zabronione jest:

- 1) lokalizowanie nowych ujęć wody, poza ujęciami służącymi zwykłemu korzystaniu z wód;
- 2) wykonywanie odwodnień budowlanych oddziałujących niekorzystnie na ujęcie wody;
- 3) budowanie przydomowych oczyszczalni ścieków;
- 4) wprowadzanie ścieków do ziemi lub wód z wyjątkiem wprowadzanych do rzeki Warty lub Kanału Mosińskiego:
 - a) oczyszczonych wód opadowych i roztopowych;

- b) oczyszczonych ścieków ze stacji uzdatniania wody lub oczyszczalni ścieków;
- 5) budowanie nowych obiektów typu: drogi, parkingi, tereny przemysłowe, składowe, myjnie, warsztaty i komisy samochodowe, stacje kontroli pojazdów, bazy transportowe oraz wykorzystania obszarów potencjalnie zanieczyszczonych - bez stosowania:
 - a) szczelnego podłoża uniemożliwiającego przedostawanie się wód opadowych i roztopowych do gruntu;
 - b) szczelnych systemów ujmowania wód opadowych i roztopowych wraz z urządzeniami oczyszczającymi oraz odprowadzania oczyszczonych ścieków do rzeki Warty lub Kanału Mosińskiego;
- 6) lokalizowanie w obrębach ewidencyjnych Krajkowo, Baranowo, Baranówko, Sowinki i Sowiniec nowych obiektów generujących ścieki bytowe, komunalne lub przemysłowe, nie posiadających przyłączy do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej;
- 7) budowanie szpitali;
- 8) lokalizowanie cmentarzy oraz grzebowisk dla zwierząt;
- 9) lokalizowanie składowisk odpadów niebezpiecznych, innych niż niebezpieczne i obojętne oraz obojętnych;
- 10) przechowywanie lub składowanie odpadów promieniotwórczych;
- 11) wykorzystywanie popiołów i żużli do utwardzania nawierzchni gruntowych;
- 12) stosowanie chlorkowych środków zimowego utrzymania dróg w ciągach dróg nie posiadających rozwiązań kanalizacji deszczowej;
- 13) lokalizowanie stacji paliw płynnych, baz i magazynów produktów ropopochodnych lub innych substancji niebezpiecznych, a także rurociągów do ich transportu;
- 14) mycie pojazdów mechanicznych poza myjniami usługowymi;
- 15) lokalizowanie nowych ferm chowu lub hodowli zwierząt i zwiększanie obsady w istniejących fermach;
- 16) lokalizowanie nowych stawów chowu lub hodowli ryb i zwiększanie produkcji w istniejących stawach;
- 17) rolnicze wykorzystanie ścieków lub osadów ściekowych;
- 18) składowanie lub przechowywanie obornika, kiszonki, gnojówki lub gnojowicy bez stosowania urządzeń zabezpieczających przed przedostawaniem się odcieków do wód lub do ziemi;
- 19) prowadzenie działalności gospodarczej (z wyjątkiem działalności zarejestrowanej do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia) związanej z:
 - a) przetwórstwem, pakowaniem lub puszkowaniem owoców, warzyw, ryb lub produktów pochodzenia zwierzęcego;
 - b) produkcją mleka lub wyrobów mleczarskich;
 - c) składowaniem lub przechowywaniem środków ochrony roślin oraz opakowań po tych środkach;
- 20) stosowanie środków ochrony roślin z wyłączeniem środków dopuszczonych, na podstawie przepisów odrębnych, do stosowania w strefach ochronnych ujęć wody;
- 21) stosowanie nawozów sztucznych i naturalnych w dawkach przekraczających zalecenia nawozowe dla roślin uprawnych i trwałych użytków zielonych zawartych w aktualnie obowiązujących instrukcjach lub wytycznych;
- 22) wydobywanie z rzeki Warty kamienia, żwiru lub piasku, z wyjątkiem prac związanych z potrzebami ujęcia wody;
- 23) wydobywanie kopalni ze złóż i ich przeróbki poza istniejącymi obszarami wydobywania, działającymi na podstawie koncesji wydanej do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;

- 24) wykonywanie otworów wiertniczych lub instalacji podziemnych w celu pozyskiwania ciepła geotermalnego ziemi lub w celach chłodniczych;
- 25) biwakowanie i uprawianie motorowych sportów wodnych;
- 26) wędkowanie na kanale ochronnym Wyspy Krajkowskiej od wlotu do wylotu kanału;
- 27) urządzenie obozowisk, pól biwakowych lub kąpielisk;
- 28) urządzenie, poza terenami mieszkaniowymi, terenami przemysłowymi, innymi terenami zabudowanymi i zurbanizowanymi terenami niezabudowanymi imprez artystycznych, rozrywkowych lub sportowych na otwartej przestrzeni;
- 29) wykonywanie robót melioracyjnych, z wyjątkiem prac mających na celu konserwację cieków powierzchniowych lub urządzeń wodnych zapewniających drożność i funkcjonalność tych urządzeń;
- 30) dokonywanie zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych położonych w obrębach ewidencyjnych Krajkowo, Baranowo, Baranówko, Sowinki i Sowiniec na cele nierolnicze i nieleśne;
- 31) realizowanie nowych - przy dopuszczeniu przebudowy, rozbudowy, odbudowy i montażu istniejących (z zastrzeżeniem pkt 15 i pkt 16) - przedsięwzięć należących do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych z wyjątkiem:
 - a) napowietrznych linii elektroenergetycznych;
 - b) instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych;
- 32) realizowanie nowych - przy dopuszczeniu przebudowy, rozbudowy, odbudowy i montażu istniejących (z zastrzeżeniem pkt 15 i pkt 16) - przedsięwzięć należących do kategorii przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych z wyjątkiem:
 - a) napowietrznych linii elektroenergetycznych;
 - b) instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych;
 - c) zabudowy mieszkaniowej, usługowej lub handlowej wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, pod warunkiem posiadania przyłącza do zbiorczej kanalizacji sanitarnej;
 - d) zabudowy przemysłowej nie zabronionej niniejszym rozporządzeniem w granicach miasta Mosina i w obrębie ewidencyjnym Krosno;
 - e) obiektów sportowych, parków rozrywki, obiektów służących celom oświatowym, religijnym, kulturalnym i socjalnym wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, zlokalizowanych w granicach miasta Mosina;
 - f) boisk sportowych i placówek edukacyjnych;
 - g) garaży, parkingów samochodowych lub zespołów parkingów wraz z towarzyszącą im infrastrukturą w granicach miasta Mosina;
 - h) garaży, parkingów samochodowych lub zespołów parkingów wraz z towarzyszącą im infrastrukturą poza granicami miasta Mosina, w ilości do 20 miejsc postojowych przynależnych do jednego przedsięwzięcia;
 - i) linii kolejowych, terminali transportu kombinowanego oraz mostów, wiaduktów lub tuneli liniowych w ciągu dróg kolejowych;
 - j) dróg gminnych i dróg niepublicznych o nawierzchni twardej oraz obiektów mostowych w ciągu tych dróg;
 - k) budowli piętrzących wodę, budowli przeciwpowodziowych, regulacji wód lub ich kanalizacji rozumianej jako zagospodarowanie wód umożliwiające ich wykorzystanie do celów żeglugowych;
 - l) scalania gruntów i zalesień;
 - m) rekultywacji istniejących składowisk odpadów;

- n) rurociągów wodociągowych magistralnych;
- o) sieci kanalizacyjnych;
- p) instalacji do oczyszczania ścieków przemysłowych.

Przy czym zakazy wyżej wymienione nie dotyczą przedsięwzięć związanych z funkcjonowaniem lub wykonywaniem robót budowlanych dotyczących ujęcia wody w rejonie ujęcia Mosina-Krajkowo oraz stacji uzdatniania wody pracującej na potrzeby przedmiotowego ujęcia.

Ze względu na przynależność Polski do Unii Europejskiej Polska zobowiązana jest do przestrzegania prawa Unii oraz brania udziału w działaniach zapobiegawczych i regulujących w zakresie ochrony środowiska. Zadania priorytetowe to przede wszystkim: przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochrona różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie oraz lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych. Tworząc zapisy planistyczne należy uwzględniać cele ochrony środowiska wynikające z dokumentów rangi międzynarodowej. Należą do nich m.in.:

- 1) dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992),
- 2) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001),
- 3) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003),
- 4) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG (Dz. Urz. UE L 156 z 25.06.2003),
- 5) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2008),
- 6) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. UE.L.2012.26.1).

Ponadto są to ustalenia wynikające z szeregu konwencji międzynarodowych, a szczególnie z konferencji ONZ w Rio de Janeiro z 1992 r. zawartych w ramowej konwencji w sprawie zmian klimatu.

Zapisy powyższych przepisów zostały przede wszystkim uwzględnione w procedurze sporządzania miejscowego planu, która wymaga opracowania prognozy oddziaływania na środowisko w ramach strategicznej oceny oddziaływania planów i programów. Niniejszy dokument dodatkowo, oprócz samego projektu planu, podlega ocenie społeczeństwa i jest dostępny do wglądu w trakcie sporządzania planu, jak i po jego zakończeniu. Ponadto społeczność może składać zarówno wnioski, jak i uwagi do tego dokumentu. Prognoza zawiera opis metod analiz skutków realizacji ustaleń miejscowego planu na środowisko oraz sposób oddziaływania zapisów planu na poszczególne komponenty środowiska. Jednocześnie integralną częścią każdego planu jest pisemne podsumowanie uzasadniające wybór przyjętego dokumentu w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych oraz zawierające propozycje metod przeprowadzania monitoringu realizacji ustaleń planu i jego częstotliwość.

W zakresie adaptacji do zmian klimatu wskazuje się na konieczność opracowania i efektywnego wdrożenia systemowych rozwiązań dotyczących adaptacji do zmieniających się uwarunkowań klimatycznych i hydrologicznych, a także podjęcie działań mających na celu dostosowanie zagrożonych sektorów i obszarów do nowych warunków i zjawisk klimatycznych.

W kontekście kształtowania polityki klimatycznej wspomnieć można o Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020). SPA2020 wpisuje się w ramową politykę Unii Europejskiej w zakresie adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa odporności państw członkowskich na aktualne i oczekiwane zmiany klimatu, zwracając szczególną uwagę na lepsze przygotowanie do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych oraz redukcję kosztów społeczno-ekonomicznych z tym związanych. Głównym celem SPA2020 jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu, realizowane poprzez określenie działań adaptacyjnych, które należy podjąć do 2020 roku w najbardziej wrażliwych na zmiany klimatu obszarach takich jak: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna, zdrowie, energetyka, budownictwo i gospodarka przestrzenna, obszary zurbanizowane, transport, obszary górskie i strefy wybrzeża. Działania adaptacyjne zawarte w SPA2020 obejmują zarówno przedsięwzięcia techniczne, np. budowa niezbędnej infrastruktury przeciwpowodziowej i ochrony wybrzeża, jak i zmiany regulacji prawnych, np. w systemie planowania przestrzennego ograniczające możliwość zabudowy terenów zagrożonych powodzią. Wśród planowanych do realizacji inwestycji znajduje się szereg przedsięwzięć poprawiających jakość życia mieszkańców i pobudzających wzrost gospodarczy. Planowane działania obejmują np. poprawę jakości wód, rozwój odnawialnych źródeł energii, zwiększenie zalesienia czy wsparcie dla rozwoju technologii środowiskowych. Podjęte zostaną również działania edukacyjne, wyjaśniające opinii publicznej zjawisko zmian klimatu.

Dokumentem o charakterze strategicznym, przenoszącym założenia i cele zawarte w tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej jest „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”. Plan ten jest narzędziem planistycznym, stanowiącym pewnego rodzaju fundament przy podejmowaniu decyzji wpływających na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. W planie tym ustalono cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych. Przy ustalaniu celów środowiskowych JCW brano pod uwagę aktualny stan JCW w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem niepogarszania ich stanu. Dla JCW, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ze względu na istotne różnice między naturalnymi oraz silnie zmienionymi i sztucznymi częściami wód, zróżnicowano cele środowiskowe wymagane do osiągnięcia dla poszczególnych rodzajów wód. W przypadku naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, a w przypadku wód silnie zmienionych i sztucznych –co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. W obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu lub potencjału wymagane jest jednocześnie utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

W kontekście analizowanego planu istotne jest uwzględnienie celów środowiskowych wyznaczonych dla JCWP Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia. W związku ze stanem ogólnym złym, wskazane jest dążenie do osiągnięcia co najmniej stanu chemicznego i ekologicznego dobrego. Analizując wpływ realizacji ustaleń omawianego projektu mpzp na osiągnięcie celu środowiskowego dla wspomnianych JCWP nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania w tym zakresie. Ograniczeniu możliwości wystąpienia tego rodzaju

zjawisk służyć będzie realizacja szeregu zapisów projektu planu, w tym m.in. odnoszących się do sposobu zagospodarowania i użytkowania poszczególnych terenów.

W zakresie energetyki na szczeblu krajowym kierunki rozwoju energetyki odnawialnej w Polsce przedstawia „Polityka energetyczna Polski do 2040 roku”. Zakłada ona m.in. poprawę efektywności energetycznej oraz rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii, przy czym zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii w finalnym zużyciu energii ma wynieść: co najmniej 23% do 2030 roku, a do 2040 r. potrzeby ciepłe wszystkich gospodarstw domowych. pokrywane będą przez ciepło systemowe oraz przez zero- lub niskoemisyjne źródła indywidualne. Natomiast „Strategia Rozwoju Energetyki Odnawialnej” z 2001 r., wskazuje, że zwiększenie udziału energii ze źródeł odnawialnych w bilansie paliwowo-energetycznym kraju powinno wynieść 14% w 2020 r. w strukturze zużycia nośników pierwotnych.

Natomiast dla Wielkopolskiego Parku Narodowego obowiązuje Zarządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 21 stycznia 2022 r. w sprawie zadań ochronnych dla Wielkopolskiego Parku Narodowego na lata 2022-2023. W dokumencie tym stwierdzono, że zadania ochronne obejmują:

- identyfikację i ocenę istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz sposoby eliminacji lub ograniczania tych zagrożeń i ich skutków, które określa załącznik nr 1 do zarządzenia;
- opis sposobów ochrony czynnej ekosystemów, z podaniem rodzaju, rozmiaru i lokalizacji poszczególnych zadań, stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia;
- opis sposobów czynnej ochrony gatunków roślin i zwierząt, stanowiący załącznik nr 3 do zarządzenia;
- wskazanie obszarów objętych ochroną ścisłą, czynną i krajobrazową, które określa załącznik nr 4 do zarządzenia;
- ustalenie miejsc udostępnianych w celach naukowych, turystycznych, rekreacyjnych i sportowych, z podaniem maksymalnej liczby osób mogących przebywać jednocześnie w tych miejscach, które określa załącznik nr 5 do zarządzenia;
- wyznaczenie miejsc do amatorskiego połowu ryb, z podaniem maksymalnej liczby osób mogących przebywać jednocześnie w tych miejscach, które określa załącznik nr 6 do zarządzenia.

Jednocześnie projekt Planu Ochrony dla Wielkopolskiego Parku Narodowego został sporządzony i oczekuje w Ministerstwie Środowiska na ustanowienie.

Opracowywany projekt planu miejscowego musi być zgodny z obowiązującymi przepisami prawa oraz planami i programami przyjętymi w gminie. Natomiast dokumenty te, jak zostało to wyżej wspomniane, są dostosowywane do zapisów krajowych polityk i strategii opartych na standardach i przepisach wspólnotowych oraz przyjętych przez Polskę konwencjach międzynarodowych.

Analizowany projekt planu uwzględnia te zapisy poprzez poddanie go ocenie oddziaływania na środowisko, jaką jest także opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko skutków ustaleń miejscowego planu. Jednocześnie w procedurze sporządzania planu, jak i prognozy zapewniony jest dostęp społeczeństwa i możliwość konsultacji obu dokumentów. Przeanalizowano również wszystkie aspekty środowiskowe, takie jak wpływ na obszary Natura 2000, które występują na obszarze opracowania. Dodatkowo w zakresie prognozy został określony monitoring realizacji ustaleń planu i ich wpływ na środowisko przyrodnicze. Jednocześnie określając w projekcie planu szczegółowe parametry zagospodarowania terenu i jego przeznaczenie wzięto pod uwagę możliwości przyjęcia nowej zabudowy na dany obszar oraz jego chłonność środowiskową.

7.4. Skutki braku realizacji ustaleń projektu planu

Nieumiejętne kształtowanie właściwych procesów ekologicznych w dłuższej perspektywie czasowej może doprowadzić na danym terenie do postępującej degradacji zarówno środowiska przyrodniczego, jak i krajobrazu. Może to być spowodowane m.in. niepodlegającym kontroli rozwojem różnego rodzaju działalności człowieka niszczącej środowisko, nadmiernej presji turystyki pieszej, czy rowerowej. Ponadto brak całościowego podejścia do zagospodarowania tego obszaru mogłoby doprowadzić do zaburzenia ładu przestrzennego okolicy, a przez to do intensyfikacji zagospodarowania terenu w sąsiedztwie obszarów cennych przyrodniczo oraz wprowadzenia na ten teren niepożądanego zabudowy.

Analizowany projekt planu miejscowego ma na celu podniesienie atrakcyjności terenu działek gminnych przy dbałości o ochronę terenów objętych formami ochrony przyrody. Zagospodarowanie ma odbywać się w sposób respektujący walory przyrodnicze, a wprowadzenie zabudowy ma odbyć się w sposób kontrolowany, w niezbędnym zakresie, zapewniając jednocześnie przestrzeganie obecnie obowiązujących przepisów oraz standardów ochrony środowiska. Nieuchwalenie planu miejscowego, w dłuższym okresie, mogłoby doprowadzić do realizacji inwestycji odbiegających standardami od przyjętych, a przez to pogarszających jakość środowiska. Największym skutkiem braku realizacji ustaleń projektu planu byłoby wprowadzenie zagospodarowania naruszającego cenne przyrodniczo tereny, nie respektujące walorów tego miejsca i zbyt intensywne.

7.5. Istotne dla projektu planu zapisy zawarte w ustawach

Projekt planu zawiera istotne z punktu widzenia ochrony środowiska i krajobrazu, zapisy wynikające z ustawy *Prawo ochrony środowiska* z dnia 27 kwietnia 2001 r. Zgodnie z art. 72 ww. ustawy w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, m.in. poprzez:

- ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi,
- zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy (...), ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni,
- uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej,
- zapewnianie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych,
- uwzględnianie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi.

Ustawa ta wskazuje na zakres zagadnień, które należy w planie uwzględnić, a analizowany projekt planu, odpowiednio do zakresu i problemów, które reguluje, spełnia warunki ustawowe. W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego w projekcie planu ustala się:

- 1) zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku:
 - a) jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na terenach MN,
 - b) jak dla terenów mieszkaniowo – usługowych na terenach MN/U,
 - c) jak dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych na terenie US;
- 2) zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi;

3) uwzględnienie ograniczeń i zakazów, zgodnie z przepisami odrębnymi, w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych;

4) zakaz lokalizacji:

- a) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego,
- b) stacji paliw, punktów dystrybucji paliw,
- c) usług z zakresu blacharstwa, lakiernictwa,
- d) stacji napraw i obsługi pojazdów,
- e) usług demontażu pojazdów i maszyn,
- f) usług składowania odpadów, usług złomowania lub przeładunku złomu,
- g) punktów selektywnej zbiórki odpadów, stacji przeładunkowych odpadów i otwartych składowisk odpadów,
- h) składow otwartych, lokalizowanych poza budynkami,
- i) magazynów innych niż wbudowane w budynki usługowe,
- j) usług zamieszkania zbiorowego.

Ustawa *Prawo ochrony środowiska* w art. 73 ust. 1 stanowi, że w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy uwzględniać ograniczenia wynikające z:

- 1) ustanowienia szczególnych form ochrony przyrody,
- 2) utworzenia obszarów ograniczonego użytkowania lub stref przemysłowych,
- 3) wyznaczenia obszarów cichych w aglomeracji oraz obszarów cichych poza aglomeracją,
- 4) ustalenia w trybie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne*, warunków korzystania z wód regionu wodnego i zlewni oraz ustanowienia stref ochronnych ujęć wód, a także obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych.

Zgodnie z art. 114. ust. 1. ustawy *Prawo ochrony środowiska* przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, różnicując tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania, wskazuje się, które z nich należą do terenów przeznaczonych (art. 113 ust. 2 pkt 1 *ustawy*):

- a) pod zabudowę mieszkaniową,
- b) pod szpitale i domy opieki społecznej,
- c) pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
- d) na cele uzdrowiskowe,
- e) na cele rekreacyjno-wypoczynkowe,
- f) na cele mieszkaniowo-usługowe,

i dla których przepisami odrębnymi ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego ustala zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku:

- a) jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na terenach MN,
- b) jak dla terenów mieszkaniowo – usługowych na terenach MN/U,
- c) jak dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych na terenie US.

W zakresie zasad gospodarki wodno-ściekowej określonych ustawą *Prawo wodne* z dnia 20 lipca 2017 r. w projekcie planu ustalono: odprowadzanie wód opadowych i roztopowych - zgodnie z przepisami odrębnymi, a zaopatrzenie w wodę - z sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, odprowadzanie ścieków bytowych i przemysłowych – zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zgodnie z ustawą *o ochronie przyrody*, z dnia 16 kwietnia 2004 r., w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody, wśród których do najbardziej istotnych należą:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów,

- zachowanie różnorodności biologicznej,
- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony,
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień,
- utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych, a także pozostałych zasobów, tworów i składników przyrody.

Na obszarze opracowania nie została utworzona żadna strefa przemysłowa. Natomiast znajduje się on w zasięgu szczególnych form ochrony przyrody, wyznaczonych na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Są to:

- specjalny obszar ochrony siedlisk Ostoja Wielkopolska PLH300010,
- obszar specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017,
- Wielkopolski Park Narodowy.

Ustalenia analizowanego projektu planu nie będą miały w związku z tym negatywnego wpływu na gatunki oraz siedliska przyrodnicze występujące na tych obszarach, gdyż uściślają w zakresie ochrony przyrody warunki, na jakich ma odbywać się istniejące zagospodarowanie terenu.

Analizowany projekt planu realizuje natomiast pozostałe cele ustawy o ochronie przyrody.

Ochrona środowiska związana jest z różnymi dziedzinami działalności ludzkiej. Jednak pozostałe ustawy, regulujące w sposób szczegółowy zakres i zasady tej ochrony – takie jak: *Prawo łowieckie*, *ustawa o ochronie zwierząt*, *ustawa o lasach*, *ustawa o ochronie gruntów rolnych i leśnych* dotyczą w zasadzie innej problematyki, niż ta zawarta w treści analizowanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

7.6. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu

Wśród istniejących i potencjalnych problemów ochrony środowiska w gminie Mosina, które dotyczą także terenu objętego opracowaniem wymienić należy m. in.:

- zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych pochodzenia rolniczego,
- przekształcenia ziemi, związane z budową dróg i budynków,
- zanieczyszczenia komunikacyjne, pochodzące z pojazdów spalinowych (powodując m. in. skażenia gleb i prowadząc do ich degradacji chemicznej),
- ograniczanie naturalnej bioróżnorodności, poprzez zagospodarowywanie nowych terenów oraz wprowadzanie gatunków obcych.

Opracowywany dokument odnosi się do terenu częściowo zainwestowanego, a częściowo podlegającego ochronie, ale ulegającego presji wynikającej z penetracji pieszej i rowerowej terenów leśnych oraz sąsiedztwa zabudowy mieszkaniowej. Ze względu na położenie przyrodnicze najistotniejsze jest dla tego terenu ograniczenie intensywności zagospodarowania, zapewnienie różnorodności biologicznej, ograniczenie zanieczyszczeń przenikających do gleby oraz wód, a także zapewnienie odpowiedniego komfortu akustycznego dla projektowanych funkcji, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz zapewnienie ochrony terenom cennym przyrodniczo.

8. Ocena oddziaływania na komponenty środowiska i zagrożenia dla środowiska w wyniku realizacji ustaleń projektu planu

8.1. Oddziaływanie na rzeźbę terenu i gleby

Na obszarze opracowania nie przewiduje się większych zmian rzeźby terenu, zwykle większym przekształceniom mogą ulec tereny pod nowymi budynkami, co związane jest z ich posadowieniem. Wszelkie tego typu przekształcenia, prowadzące do wprowadzenia nowego zainwestowania, w postaci nowych obiektów budowlanych i obsługującej je infrastruktury komunikacyjnej, wiążą się z nieodwracalnym zniszczeniem powierzchni ziemi i gleby. Mogą w ten sposób powstawać nowe formy antropogeniczne, takie jak: zwałowiska, nasypy, powierzchnie niwelowane. Natomiast ważnymi zapisami projektu planu są ustalenia określające maksymalne powierzchnie zabudowy oraz udział powierzchni biologicznie czynnych. Pozwolą one na pozostawienie niezabudowanych obszarów o nienaruszonej powierzchni terenu i zbliżonym do naturalnego podłożu gruntowym.

Ponadto prace ziemne mogą powodować powstawanie mas ziemnych, które należy w odpowiedni sposób zagospodarować, zgodnie z przepisami odrębnymi.

8.2. Oddziaływanie na warunki podłoża

W wyniku wprowadzonego zapisami planu zainwestowania warunki podłoża na przedmiotowym obszarze mogą ulec pewnym zmianom. W miejscach wprowadzenia lokalizacji nowej zabudowy, elementów infrastruktury technicznej i dojazdów może nastąpić uszczelnienie powierzchni kosztem obszarów biologicznie czynnych.

Pod względem warunków geologiczno-inżynierskich przedmiotowy teren przedstawia częściowo grunty predystynowane do posadowienia zabudowy. W przypadku realizacji zabudowy wskazane byłoby, podczas wprowadzania nowych inwestycji, wszelkie prace zmieniające kształt terenu i wpływające na nośność gruntów poprzedzać szczegółowymi badaniami geotechnicznymi, wykonywanymi zgodnie z przepisami szczególnymi (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 2012r. poz. 463).

Na obszarze objętym prognozą przewiduje się niewielkie przekształcenia powierzchni ziemi, jednak zmiany te będą miały raczej charakter lokalny i mało istotny dla szerszej skali. Prace ziemne będą na ogół dotyczyć strefy przypowierzchniowej gruntu. W efekcie końcowym tych prac powierzchnia terenu zostanie miejscami nieznacznie podniesiona, bez zasadniczego wpływu na jego ogólną konfigurację. Sposób zagospodarowania mas ziemnych przemieszczanych w związku z realizacjami inwestycji powinien zostać określony w decyzjach administracyjnych dotyczących tych inwestycji. Skutkiem powstania nowej zabudowy, czy elementów infrastruktury komunikacyjnej będzie także, szczególnie w rejonach, w których naturalna gleba nie spełnia technicznych wymogów lokalizacji obiektów, zmiana warunków podłoża tj. usunięcie warstwy próchnicznej oraz zagęszczenie i uszczelnienie gruntów. Może tu dojść do wymiany gruntu i wprowadzenia nasypów. Ponadto na terenach przeznaczonych pod nową zabudowę, w części niezainwestowanej, nastąpi ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej. W rejonach przeznaczonych pod np. ciągi komunikacyjne powierzchnia biologicznie czynna zostanie całkowicie zlikwidowana. Przekształcenia powierzchni ziemi zależeć będą w dużej mierze od rozwiązań technicznych. Dla optymalnego zabezpieczenia powierzchni ziemi i gleby przed degradacją, prace budowlane należy prowadzić tak, aby zapobiec ewentualnym zjawiskom geomechanicznym. Prace ziemne tj. niwelacje i wykopy należy wykonywać w okresach o niskich

opadach, a odsłonięte powierzchnie trzeba zabezpieczać przed możliwością niekontrolowanych przepływów wód opadowych lub spływowych.

8.3. Oddziaływanie na warunki wodne

Wprowadzone ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określają zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, w tym istniejących warunków wodnych oraz ustalają zasady rozbudowy infrastruktury technicznej. Ustalono w nich m.in.: zaopatrzenie w wodę - z sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, odprowadzanie wód opadowych i roztopowych - zgodnie z przepisami odrębnymi, odprowadzanie ścieków bytowych i przemysłowych – zgodnie z przepisami odrębnymi. Ten ostatni zapis sprawia, że ścieki powinny być odprowadzane do kanalizacji sanitarnej przy czym do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej dopuszcza się odprowadzanie ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych. Lokalizacja zbiorników bezodpływowych na ścieki może potencjalnie spowodować zanieczyszczenie środowiska gruntowo-wodnego oraz destabilizację stosunków wodnych. Należy jak najszybciej dążyć do utworzenia systemu kanalizacji zbiorczej, co w tym przypadku jest możliwie najlepszym rozwiązaniem. Kontrola jednego, spójnego systemu jest bowiem prostsza a przede wszystkim skuteczniejsza, niż kontrolowanie pojedynczych, rozproszonych systemów oczyszczalni przydomowych / zbiorników bezodpływowych. Co ważne, zarządzający systemem kanalizacyjnym w oparciu o pełną wiedzę na temat stanu technicznego tego systemu skuteczniej może przeprowadzać prace konserwujące i naprawcze. Dzięki takiemu rozwiązaniu środowisko gruntowo-wodne będzie lepiej chronione. Nie mniej zastosowanie zbiorników bezodpływowych, szczególnie w perspektywie do kilku lat – samo w sobie jest korzystne; zapewnia bowiem podstawową ochronę środowiska gruntowo-wodnego. Ewentualna nieszczelność zbiorników bezodpływowych może przyczynić się do zanieczyszczenia wód podziemnych, jak i gleb, a za jej pośrednictwem również wód powierzchniowych. Dlatego wśród niezbędnych działań, mogących potwierdzać fakt wystąpienia nie szczelności, powinna być dokonywana ocena stopnia skażenia gruntów w sąsiedztwie takich instalacji. W literaturze wskazuje się, że jako wskaźniki jakościowe mogłyby służyć gatunki bakterii, powszechne w ściekach oraz przewodach pokarmowych ludzi i zwierząt. Natomiast nielegalny zrzut nieczystości do wód powierzchniowych (jezior, stawów, cieków) powoduje zaawansowane procesy eutrofizacji – ze względu na obecność substancji biogenych w ściekach. W celu przeciwdziałania eutrofizacji wód stosuje się m.in. zarybienie wód gatunkami drapieżnymi (np. szczupakiem). W ramach przeciwdziałania nie szczelnym zbiornikom bezodpływowym prowadzone mogą być także kontrole dokumentów potwierdzające wywóz nieczystości.

Ze względu na położenie obszaru opracowania w zlewni rzeki Warty, a ta należy do dorzecza Odry, istotne jest by zapisy projektu planu spełniały cele środowiskowe określone w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry.

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu. Dla części wód będących w złym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu chemicznego i ilościowego.

Odnosząc się do zapisów ww. Planu istotne jest uwzględnienie celów środowiskowych wyznaczonych dla JCWP Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia nr ujścia (PLRW60000185699). W związku ze stanem ogólnym złym, wskazane jest dążenie do osiągnięcia co najmniej stanu chemicznego i potencjału ekologicznego dobrego.

Cele środowiskowe zostały oparte na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan

ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych. Ustalono dla jednolitych części wód, będących obecnie w co najmniej dobrym stanie/potencjale ekologicznym, że celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniono także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto dla obu przypadków w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego. Dla obszarów chronionych funkcjonujących w obszarach dorzeczy, nie zostały podwyższone powyższe cele środowiskowe z uwagi na częstokroć wyższe wymagania w stosunku do wartości granicznych wskaźników jakości wody przyjętych jako wartości graniczne dla dobrego stanu ekologicznego bądź dobrego lub powyżej dobrego potencjału ekologicznego wód, niż w poszczególnych aktach prawa, regulujących sposób postępowania i wymagania co do wód w obrębie obszarów chronionych.

Aby nie prowadzić do umniejszenia wód podziemnych sugeruje się poddać recyrkulacji wód odpływu powierzchniowego, a w okresie suszy zawrócić poprzez zraszanie terenów zielonych. W projekcie budowlanym może znaleźć się także sposób monitorowania stanu wód w okresie budowy i po jej zakończeniu. Na terenie opracowania zlokalizowany jest Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 144 – Wielkopolska Dolina Kopalna. Wody podziemne GZWP podlegają ochronie prawnej na tych samych zasadach, co wszystkie wody podziemne, a ponadto objęte mogą być dodatkową ochroną obszarową poprzez ustanowienie obszarów ochronnych. Natomiast najważniejsze zasady ochrony wód podziemnych ujęte zostały w przepisach m. in.: ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r., poz. 1973 ze zm.), ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. 2021, poz. 2233 ze zm.), ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz. U. z 2018 r., poz. 1235) oraz ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. 2021 r. poz. 1420 ze zm.). Ponadto ochrona GZWP nr 144 będzie realizowana poprzez pozostałe ustalenia planu, m. in. przez zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.

Można stwierdzić, że projektowane funkcje, w odniesieniu do przyjętych wskaźników zagospodarowania terenu i powierzchni biologicznie czynnej oraz ustalenia dotyczące gospodarki wodno - ściekowej, nie będzie wpływać na główne założenia poprawy stanu wód.

8.4. Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy oraz obszary chronione i obszary Natura 2000

Najważniejszym zapisem dotyczącym ochrony środowiska jest ustalenie dotyczące udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego na terenie przeznaczonym pod zabudowę. Pozwolić to może na ochronę gatunków naturalnie występujących na obszarze opracowania, a dodatkowo na wprowadzenie bardziej urozmaiconej szaty roślinnej, w tym różnorodnej zieleni wysokiej, na terenie obecnie nieużytkowanym. W zakresie projektowania zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowo - usługowej, ważny jest odpowiedni dobór wprowadzanych gatunków (przede wszystkim gatunków rodzimych, zgodnych z naturalnymi siedliskami przyrodniczymi).

Projekt planu obejmuje tereny wchodzące w obszary Natura 2000:

- obszar specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017,

- specjalny obszar ochrony siedlisk Ostoja Wielkopolska PLH300010.

Ponadto znajduje się w granicach Wielkopolskiego Parku Narodowego.

Skala opracowania, zaproponowane usankcjonowanie terenów biologicznie czynnych tj. lasów oraz terenu jeziora Budzyńskiego oraz niewielki zasięg oddziaływania nie powinny mieć wpływu na obszary chronione, w których położony jest obszar opracowania: Wielkopolski Park Narodowy, obszary Natura 2000: Ostoja Wielkopolska PLH300010, Ostoja Rogalińska PLB300017 czy inne formy ochrony przyrody.

Ponadto na obszarze objętym opracowaniem mogą występować gatunki zwierząt, roślin objęte ochroną gatunkową, stąd realizacja ustaleń projektu planu nie zakłada przekształcania najcenniejszych terenów i pozostawienie ich jako terenów zieleni – lasy z wodami powierzchniowymi śródlądowymi – teren jeziora.

Realizacja zapisów planu nie wpłynie na faunę obszaru analizowanego. Wprowadzane zagospodarowania ma być lokalizowane w sposób planowy, a zatem nie pogarszający walorów przyrodniczych danego terenu. Opracowanie obejmuje tereny częściowo zainwestowane i nie wprowadza zasadniczo nowych funkcji, ale ujednocila parametry gwarantując odpowiedni udział powierzchni biologicznie czynnej. Tym samym projektowana funkcja i stopień intensyfikacji zabudowy nie powinny oddziaływać w większym stopniu na faunę występującą w gminie Mosina.

Zgodnie z rozporządzeniem o ochronie gatunkowej zwierząt (Dz.U. z 2016r. poz. 2183) dla gatunków wymienionych w pkt. 6.5 niniejszej prognozy, a objętych ochroną ścisłą lub częściową obowiązuje szereg zakazów i nakazów, które w przypadku zaobserwowania tych gatunków muszą być bezwzględnie przestrzegane.

8.5. Oddziaływanie na stan higieny atmosfery, klimat lokalny i akustyczny

Realizacja ustaleń projektu planu, szczególnie biorąc pod uwagę projektowane funkcje, nie wpłynie negatywnie na zmianę warunków klimatu akustycznego.

W zapisach projektu planu ustalono, aby uwzględnić ograniczenia i zakazy, zgodnie z przepisami odrębnymi, w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw dla celów grzewczych. Szczegółowe wytyczne oraz wymagania zawarte są w ustawie *Prawo ochrony Środowiska*, Planie Gospodarki Niskoemisyjnej i tym samym projekt planu uwzględnia również przyjęty przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego „Program ochrony powietrza w zakresie ozonu dla strefy wielkopolskiej” (Uchwała Nr IX/168/19 z dnia 24 czerwca 2019 r.). Zatem uciążliwości w zakresie emisji pyłów i gazów mogą wystąpić jedynie w fazie budowy obiektów budowlanych, infrastruktury, bądź prac remontowych i będą one związane z pracami budowlanymi i konstrukcyjno-montażowymi (m.in. wykopy, wzmożony ruch pojazdów, szczególnie ciężarowych).

Ponadto w projekcie planu znalazły się zapisy ustalające zapewnienie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku:

- a) jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na terenach MN,
- b) jak dla terenów mieszkaniowo – usługowych na terenach MN/U,
- c) jak dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych na terenie US.

Jak wynika z Generalnego Pomiaru Ruchu 2020/21, na drodze wojewódzkiej nr 431, w gminie Mosina, średni dobowy ruch roczny pojazdów przekroczył ogólnopolski średni dobowy ruch roczny (SDRR) pojazdów silnikowych wynoszący 4 231 pojazdów na dobę. Obszar opracowania położony jest przy odcinku Mosina przejście oraz w sąsiedztwie Mosina – Dymaczewo – Nowe, a jednocześnie projektowana w planie droga klasy głównej przejmie docelowo ruch z odcinka drogi wojewódzkiej nr 431 w kierunku na Puszczykowo, który także jest silnie obciążony ruchem. Będzie mieć to swoje konsekwencje ze względu na sąsiedztwo

zabudowy mieszkaniowej. Projektowane odcinki dróg powinny być tak realizowane, by zabezpieczać ludzi przed emitowanym hałasem i przestrzegać zachowania komfortu akustycznego w środowisku dla tych terenów.

Warunki termiczne nie powinny ulec podniesieniu. Ze względu na uszczelnienie powierzchni terenu obecnie biologicznie czynnego zmniejszy się powierzchnia parowania, jednak tak jak zostało to wspomniane wyżej skala nowej zabudowy i określona powierzchnia biologicznie czynna dla terenów inwestycyjnych, zabezpieczają wystarczająco środowisko obszaru opracowania przed negatywnymi skutkami.

Realizacja projektowanej zabudowy na obszarze opracowania nie spowoduje negatywnego transgranicznego oddziaływania na stan środowiska. Projektowane zainwestowanie sankcjonowane zapisami analizowanego projektu planu ogranicza możliwości wprowadzania funkcji uciążliwych, a więc takich które generują uciążliwości związane z hałasem lub zanieczyszczeniami powietrza, będące przedsięwzięciami mogącymi zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które przekraczają nieruchomość, na której są generowane.

8.6 Oddziaływanie na różnorodność biologiczną

Wprowadzenie zagospodarowania i infrastruktury pozostanie nie bez znaczenia dla istniejących na terenie opracowania roślin i zwierząt. Niemniej jednak zmiany zawarte w omawianym dokumencie nie wpłyną diametralnie na rozerwanie siedlisk, gdyż nie mają one charakteru wielkoskalowego i uwzględniając uwarunkowania przyrodnicze. Jednakże każde nowe zainwestowanie na terenie niezagospodarowanym przyczynia się do niszczenia gatunków występujących samoczynnie. Często nie są to gatunki cenne, ale z punktu widzenia różnorodności biologicznej ważne. Dlatego też projekt planu określa postępowanie w zakresie ochrony zasobów przyrodniczych i tym samym zapewnia warunki do podtrzymania bioróżnorodności biologicznej m.in. poprzez zachowanie terenów zieleni na obszarach najbardziej cennych przyrodniczo i urozmaiconych pod względem roślinności oraz bogactwa fauny.

8.7 Oddziaływanie na ludzi

Projekt planu miejscowego nie będzie znacząco wpływał na warunki życia społeczności lokalnej. Zapisy projektu planu miejscowego odnosząc się do sfery ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego oraz kształtowania ładu przestrzennego dają podstawy do ekstensywnego zagospodarowania terenów położonych w sąsiedztwie Wielkopolskiego Parku Narodowego i jego otulinie, umożliwiając ich zagospodarowanie i zabudowę, przy jednoczesnym podnoszeniu komfortu przebywania w terenach leśnych i dbałości o środowisko.

Ustalenia planu wprowadzają funkcje, które nie generują hałasu. Zapisy planu uwzględniają przepisy wymagające zachowania komfortu akustycznego:

- a) jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na terenach MN,
- b) jak dla terenów mieszkaniowo – usługowych na terenach MN/U,
- c) jak dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych na terenie US.

Dają tym samym wytyczne przy dalszym projektowaniu ładu przestrzennego do zabezpieczenia maksymalnego komfortu przebywania na obszarze opracowania w tym zakresie. Podobnie dzieje się w zakresie zanieczyszczeń emitowanych do powietrza przez poruszające się pojazdy.

8.8 Oddziaływanie na krajobraz

Oceniając oddziaływanie projektu mpzp na krajobraz należy zaznaczyć, że krajobraz ma wiele znaczeń i płaszczyzn ujęcia.

„Krajobraz materialny” (matterscape) jest rzeczywistością fizyczną, opisaną jako system podległy prawom natury. W tym ujęciu można wyróżnić: (1) strukturę krajobrazu, czyli przestrzenne relacje między jednostkami krajobrazowymi; (2) funkcjonowanie krajobrazu, czyli interakcje między przestrzennymi jednostkami krajobrazowymi; (3) zmienność, czyli przekształcenia struktury i funkcji układu jednostek ekologicznych w czasie.

„Krajobraz jako pojęcie społeczno-prawne” (powerscape) jest stworzony przez społeczność jako system norm i celów. Normy te są sformalizowane (akty prawne) oraz niesformalizowane (wywodzące się z tradycji, zwyczajów). Krajobraz w tym ujęciu to system norm, które regulują zasady postępowania danej społeczności w odniesieniu do otaczającego krajobrazu. Nie mają one charakteru uniwersalnego – są indywidualne dla różnych społeczności.

„Krajobraz mentalny” (mindscape) istnieje w „wewnętrznym świecie” każdej jednostki. Rzeczywistość wewnętrzna jest wytworem świadomości. Krajobraz mentalny jest krajobrazem doświadczanym przez ludzi; jest systemem indywidualnych wartości, sądów, odczuć, znaczeń nadawanych przestrzeni i jej komponentom. Krajobraz ma również wymiar percepcyjny, estetyczny, artystyczny i egzystencjalny. Taki krajobraz można badać jedynie przy uwzględnieniu osoby obserwatora. Sam krajobraz zaś odbieramy przez nasze zmysły, dlatego poza rolą obserwatora istotne w ocenie krajobrazu będzie także miejsce, w którym obserwator się znajduje i z którego krajobraz jest kontemplowany. W takim rozumowaniu sama ocena krajobrazu powinna zatem skupić się na percepcyjnym podejściu do przestrzeni i na jej walorach estetycznych.

W konsekwencji krajobraz postrzega się jako zasób, który należy chronić, aby realizować cele rozwoju trwałego. Należy w tym miejscu podkreślić, że ochrona krajobrazu powinna odbywać się na wszystkich płaszczyznach, - należy go zatem traktować jako element:

- (1) rzeczywistości fizycznej (matterscape),
- (2) przestrzeni społeczno-prawnej (powerscape),
- (3) mentalny (mindscape).

Projekt planu w swoim zakresie nie zmienia w znaczący sposób dotychczasowego krajobrazu, gdyż funkcja mieszkaniowa jednorodzinna wraz z towarzyszącymi usługami jedynie porządkuje istniejące formy zabudowy na tym terenie. Nie wyznacza nowych trendów pod zabudowę. Projektowane zagospodarowanie będzie wykorzystywało naturalne predyspozycje środowiska, respektując lokalne uwarunkowania. Realizacja ustaleń planu wpłynie na ujednoczenie zapisów planistycznych na tym terenie, skanalizowanie ruchu turystycznego w części Wielkopolskiego Parku Narodowego na obszarze opracowania, zapewni niezbędną infrastrukturę, przez co pozwoli na uporządkowanie terenu i mniejszą ingerencję w tereny zieleni o większych walorach przyrodniczych.

8.9 Oddziaływanie na zasoby naturalne

Projekt planu obejmuje swoim zasięgiem udokumentowane złożę węgla brunatnego „Mosina”, ale nie przewiduje wprowadzania jednostek, które mogłyby ewentualnie kolidować z eksploatacją złoża, poza sankcjonowaniem przeznaczenia terenów już inwestowanych.

8.10 Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne

Projekt planu obejmuje swoim zasięgiem stanowiska archeologiczne ujęte w ewidencji zabytków archeologicznych. Natomiast nie znajdują się na nim inne zabytki objęte ochroną konserwatorską.

Projektowane przeznaczenie nie powoduje negatywnego oddziaływania na zabytki i dobra materialne znajdujące się w sąsiedztwie, gdyż z takimi się nie styka, jego skala jest niewielka, a przeznaczenie nieuciążliwe.

8.11. Transgraniczne oddziaływanie

Zapisy projektu planu nie przewidują realizacji inwestycji mogących wpłynąć na integralność obszarów objętych ochroną oraz przekraczających swym oddziaływaniem nieruchomości, na której mają być realizowane. Skumulowane oddziaływanie na elementy środowiska skutków realizacji zapisów projektu planu nie będzie mieć zasięgu transgranicznego.

9. Rozwiązania alternatywne

Zaproponowane w projekcie planu zagospodarowanie dla terenów przy jeziorze Budzyńskim w Mosinie nie będzie wpływać na obszary z nim sąsiadujące oraz nie niesie za sobą negatywnych skutków dla środowiska przyrodniczego, co zapewniają zapisy dotyczące kształtowania środowiska przyrodniczego zawarte w projekcie planu. Możliwe rozwiązania alternatywne zostały przeanalizowane na etapie sporządzania koncepcji planu. Należy dodać, że opracowywany plan miejscowy przyjmuje rozwiązania alternatywne w stosunku do obowiązujących na tym obszarze aktów prawa miejscowego:

1) miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów mieszkaniowych w Mosinie, w rej. ul. Krańcowej w Krosinku i ul. Parkowej w Mosinie, przyjętym uchwałą Nr VI/65/99 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 28 stycznia 1999 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 9, poz. 146),

2) miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego terenów mieszkaniowych w Mosinie, w rejonie ulic Konopnickiej i Szosy Poznańskiej, przyjętym uchwałą Nr XXIII/201/04 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 15 kwietnia 2004 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 103, poz. 2075),

3) miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dla terenu usytuowanego pomiędzy ulicami I. Jurgielewiczowej, M. Kuncewiczowej, K. Makuszyńskiego i M. Konopnickiej w Mosinie, przyjętym uchwałą Nr XXX/298/16 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 29 czerwca 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego poz. 5064).

Zaprojektowane w planie przeznaczenie i zapewnienie ciągłości terenów leśnych z wodami powierzchniowymi śródlądowymi poprzez zapisy planu na analizowanym terenie nie wpłynie negatywnie na środowisko przyrodnicze. Ze względu na obowiązujące różne dokumenty planistyczne na tym obszarze oraz biorąc pod uwagę tendencje do rozwoju terenów turystycznych i mieszkaniowych, teren opracowania może zostać zagospodarowany w sposób odbiegający od preferowanego, zbyt intensywnie, w oparciu o zezaktualizowane przepisy. Zaproponowane w projekcie planu przeznaczenie terenu wydaje się być optymalnym i respektującym walory przyrodnicze i uwarunkowania społeczne tego miejsca.

10. Zapobieganie, ograniczanie lub kompensacja przyrodnicza negatywnych oddziaływań na środowisko

W działaniach tych szczególnie nacisk położony powinien być na ograniczenie inwestycji mogących mieć negatywny wpływ na środowisko, a także na zadrzewianie, rekultywację gleby oraz wprowadzanie roślinności, która pozwoli na przywrócenie równowagi przyrodniczej na obszarze gminy. Zapisy projektu planu omówione w rozdziale 8 zapewniają ograniczenie ewentualnego negatywnego oddziaływania na środowisko projektowanej funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej i towarzyszących jej usług w sąsiedztwie terenów zieleni i wód powierzchniowych śródlądowych. Jednocześnie realizacja zapisów planu miejscowego nie powinny spowodować negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze obszarów NATURA 2000, które znajdują się na obszarze opracowania.

11. Metody analizy skutków realizacji postanowień projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Analiza skutków realizacji zapisów planu w zakresie funkcji i sposobu zagospodarowania nastąpi po jego uchwaleniu. Monitorowanie zamierzeń inwestycyjnych odbywać się będzie na etapie występowania inwestora o pozwolenie na budowę, a następnie poprzez coroczną analizę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy. W zakresie ochrony środowiska prowadzony jest monitoring przeprowadzany przez odpowiednie służby, zarówno ochrony środowiska, przyrody czy sanitarne. Należą do nich m.in. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, jak i wydziały ochrony środowiska urzędu wojewódzkiego, powiatowego oraz gminy Mosina. Polega on na corocznej analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu (w szczególności dotyczącego: stanu wód powierzchniowych i podziemnych, powietrza, klimatu akustycznego, gleb) oraz na analizie i ocenie innych dostępnych wyników pomiarów i obserwacji. Wyniki monitoringu stanu środowiska przyrodniczego są publikowane w odpowiednich opracowaniach, wydawanych co roku.

Zaleca się analizę i ocenę stanu poszczególnych komponentów środowiska wykonywać rokrocznie, w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska oraz innych dostępnych wyników pomiarów i obserwacji, które umożliwiłyby dostosowanie potrzeb monitoringu do lokalnych uwarunkowań i ewentualnych problemów. Za szczególnie istotny uważa się coroczny monitoring jakości wód i powietrza. W przypadku realizacji indywidualnych rozwiązań w zakresie gospodarki ściekowej wskazane jest przeprowadzanie okresowych kontroli dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości ze zbiorników bezodpływowych, w tym częstotliwości ich opróżniania, a w przypadku przydomowych oczyszczalni ścieków przeprowadzania okresowych kontroli częstotliwości i sposobu pozbywania się osadów ściekowych.

Jednocześnie poza aspektem środowiskowym, ważny jest aspekt społeczny skutków realizacji zapisów planu. Sporządzający może zbadać stopień zadowolenia mieszkańców gminy z tych postanowień drogą ankietową bądź poprzez wprowadzenie konsultacji społecznych, przeprowadzanych przy okazji analizy wniosków o zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym gminy. Wszelkie zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym są możliwe do przeglądu w systemach informacji przestrzennej. Na tej podstawie możliwa jest również ocena wpływu działań inwestycyjnych danych na podstawie analizowanego dokumentu na poszczególne

komponenty środowiska. W przypadku negatywnych zmian w środowisku należy wdrożyć działania zapobiegające i kompensujące.

Przy czym wszystkie działania monitorujące muszą być prowadzone w granicach opracowania.

12. Streszczenie

Niniejsza prognoza dotyczy oceny oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów przy jeziorze Budzyńskim w Mosinie, wywołanego uchwałą nr LXII/727/18 Rady Miejskiej w Mosinie z dnia 25 stycznia 2018 r.

Analizie i ocenie poddano projekt uchwały Rady Miejskiej w Mosinie zawierający ustalenia realizacyjne, a także rysunek projektu planu w skali 1 : 2000.

W ww. projekcie planu ustalono następujące przeznaczenie terenu:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczone symbolami **MN**;
- 2) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub zabudowy usługowej, oznaczone symbolami **MN/U**;
- 3) teren sportu i rekreacji, oznaczony symbolem **US**;
- 4) teren zieleni urządzonej, oznaczony symbolem **ZP**;
- 5) tereny zieleni, oznaczone symbolami **Z**;
- 6) tereny lasów, oznaczone symbolami **ZL**;
- 7) teren wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczony symbolem **WS**;
- 8) teren infrastruktury technicznej, oznaczony symbolem **IT**;
- 9) tereny publicznych ciągów pieszych, oznaczone symbolami: **KX**;
- 10) tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczone symbolami: **KDD**;
- 11) teren drogi publicznej klasy lokalnej, oznaczony symbolem **KDL**;
- 12) teren drogi publicznej klasy zbiorczej, oznaczony symbolem **KDZ**;
- 13) tereny dróg publicznych klasy głównej, oznaczone symbolami: **KDG**.

W obowiązującym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Mosina obszar objęty miejscowym planem zawiera w swych granicach tereny:

- 1) teren zabudowy mieszkaniowej (A4_M2);
- 2) tereny wielofunkcyjnej zabudowy wiejskiej w obrębie zwartej jednostki osadniczej (F1_R),
- 3) tereny lasów, wód powierzchniowych, łąk, łąk ekologicznych.

Niniejsza prognoza złożona jest z dwóch części. Pierwsza część stanowi ocenę istniejących uwarunkowań środowiska przyrodniczego, z uwzględnieniem podziału na jego poszczególne elementy: obecne użytkowanie terenu, warunki gruntowe, warunki glebowe, rzeźbę terenu, warunki wodne, szatę roślinną i świat zwierzęcy, klimat lokalny i komfort akustyczny, ludzi, zabytki oraz krajobraz. Opracowanie dotyczy terenów usytuowanych przy jeziorze Budzyńskim w Mosinie, pomiędzy ulicą I. Jurgielewiczowej i M. Konopnickiej do skrzyżowania z ulicą Parkową, ulicą Parkową w Mosinie wraz z tymi ulicami, wschodnią granicą działek o nr ewid. 38, 349, 306, 30/2, obr. Krosinko, północną granicą działek o nr ewid. 3171, 168/1, 262/1, 261/2, obręb Mosina, do skrzyżowania z ulicą I. Jurgielewiczowej w Mosinie. Obszar obejmuje tereny jeziora Budzyńskiego położonego w granicach Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz tereny zabudowy mieszkaniowej.

Natomiast druga część prognozy odnosi się do konkretnych zapisów projektu planu w kontekście ich zgodności z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska, jak również ich oddziaływania na poszczególne komponenty. Prognoza wykazuje, iż zapisy projektu planu nie spowodują realizacji inwestycji wpływających negatywnie na środowisko na analizowanym

obszarze oraz w jego otoczeniu. Ponadto intencją stworzenia zapisów planu było wprowadzenie nowego zainwestowania w oparciu o panujące obecnie w ochronie środowiska standardy i dostosowanie treści do obowiązujących w tym zakresie regulacji prawnych. W prognozie odniesiono się m.in. do zapisów ustawy Prawo ochrony środowiska, o ochronie przyrody, Prawo wodne oraz przytoczono konkretne zapisy projektu planu, spełniające wymogi wynikające z tych i innych ustaw. Dotyczą one m.in. gospodarki wodami opadowymi i roztopowymi, gospodarki odpadami, zagospodarowania ścieków, mas ziemnych.

Na obszarze opracowania nie przewiduje się większych zmian rzeźby terenu, zwykle większym przekształceniom mogą ulec tereny pod nowymi budynkami, co związane jest z ich posadowieniem. Wszelkie tego typu przekształcenia, prowadzące do wprowadzenia nowego zainwestowania, w postaci nowych obiektów budowlanych i obsługującej je infrastruktury komunikacyjnej, wiążą się z nieodwracalnym zniszczeniem powierzchni ziemi i gleby. Mogą w ten sposób powstawać nowe formy antropogeniczne, takie jak: zwałowiska, nasypy, powierzchnie niwelowane. Natomiast ważnymi zapisami projektu planu są ustalenia określające maksymalne powierzchnie zabudowy oraz udział powierzchni biologicznie czynnych. Pozwolą one na pozostawienie niezabudowanych obszarów o nienaruszonej powierzchni terenu i zbliżonym do naturalnego podłożu gruntowym.

W wyniku wprowadzonego zapisami planu zainwestowania warunki podłoża na przedmiotowym obszarze mogą ulec pewnym zmianom. W miejscach wprowadzenia lokalizacji nowej zabudowy, elementów infrastruktury technicznej i dojazdów może nastąpić uszczelnienie powierzchni kosztem obszarów biologicznie czynnych.

Można stwierdzić, że projektowane funkcje, w odniesieniu do przyjętych wskaźników zagospodarowania terenu i powierzchni biologicznie czynnej oraz ustalenia dotyczące gospodarki wodno - ściekowej, nie będą wpływać na główne założenia poprawy stanu wód.

Projekt planu obejmuje tereny wchodzące w granice obszarów Natura 2000:

- obszar Natura 2000 Ostoja Rogalińska PLB300017,
- obszar Natura 2000 Ostoja Wielkopolska PLH300010,

Ponadto znajduje się w granicach Wielkopolskiego Parku Narodowego.

Skala opracowania, zaproponowane usankcjonowanie terenów biologicznie czynnych tj. lasów oraz terenu jeziora Budzyńskiego oraz niewielki zasięg oddziaływania nie powinny mieć wpływu na ww. obszary chronione, czy inne formy ochrony przyrody.

Realizacja ustaleń projektu planu, szczególnie biorąc pod uwagę projektowane funkcje, nie wpłynie negatywnie na zmianę warunków klimatu akustycznego.

Realizacja projektowanej zabudowy na obszarze opracowania nie spowoduje negatywnego transgranicznego oddziaływania na stan środowiska. Projektowane zainwestowanie sankcjonowane zapisami analizowanego projektu planu ogranicza możliwości wprowadzania funkcji uciążliwych, a więc takich które generują uciążliwości związane z hałasem lub zanieczyszczeniami powietrza, będące przedsięwzięciami mogącymi zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Wprowadzenie zagospodarowania i infrastruktury pozostanie nie bez znaczenia dla istniejących na terenie opracowania roślin i zwierząt. Niemniej jednak zmiany zawarte w omawianym dokumencie nie wpłyną diametralnie na rozerwanie siedlisk, gdyż nie mają one charakteru wielkoskalowego i uwzględniając uwarunkowania przyrodnicze. Jednakże każde nowe zainwestowanie na terenie niezagospodarowanym przyczynia się do niszczenia gatunków występujących samoczynnie. Często nie są to gatunki cenne, ale z punktu widzenia różnorodności biologicznej ważne. Dlatego też projekt planu określa postępowanie w zakresie ochrony zasobów przyrodniczych i tym samym zapewnia warunki do podtrzymania bioróżnorodności biologicznej

m.in. poprzez zachowanie terenów zieleni na obszarach najbardziej cennych przyrodniczo i urozmaiconych pod względem roślinności oraz bogactwa fauny.

Projekt planu miejscowego nie będzie znacząco wpływał na warunki życia społeczności lokalnej. Zapisy projektu planu miejscowego odnosząc się do sfery ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego oraz kształtowania ładu przestrzennego dają podstawy do ekstensywnego zagospodarowania terenów położonych w sąsiedztwie Wielkopolskiego Parku Narodowego i jego otulinie, umożliwiając ich zagospodarowanie i zabudowę, przy jednoczesnym podnoszeniu komfortu przebywania w terenach leśnych i dbałości o środowisko.

Projekt planu w swoim zakresie nie zmienia w znaczący sposób dotychczasowego krajobrazu, gdyż funkcja mieszkaniowa jednorodzinna wraz z towarzyszącymi usługami jedynie porządkuje istniejące formy zabudowy na tym terenie. Nie wyznacza nowych trendów pod zabudowę. Projektowane zagospodarowanie będzie wykorzystywało naturalne predyspozycje środowiska, respektując lokalne uwarunkowania. Realizacja ustaleń planu wpłynie na ujednoczenie zapisów planistycznych na tym terenie, skanalizowanie ruchu turystycznego w części Wielkopolskiego Parku Narodowego na obszarze opracowania, zapewni niezbędną infrastrukturę, przez co pozwoli na uporządkowanie terenu i mniejszą ingerencję w tereny zieleni o większych walorach przyrodniczych.

Projekt planu obejmuje swoim zasięgiem udokumentowane złożę węgla brunatnego „Mosina”, ale nie przewiduje wprowadzania jednostek, które mogłyby ewentualnie kolidować z eksploatacją złoża, poza sankcjonowaniem przeznaczenia terenów już inwestowanych.

Projekt planu obejmuje swoim zasięgiem stanowiska archeologiczne ujęte w ewidencji zabytków archeologicznych. Natomiast nie znajdują się na nim inne zabytki objęte ochroną konserwatorską. Projektowane przeznaczenie nie powoduje negatywnego oddziaływania na zabytki i dobra materialne znajdujące się w sąsiedztwie, gdyż z takimi się nie styka, jego skala jest niewielka, a przeznaczenie nieuciążliwe.

Ponadto w prognozie zawarto informację o braku konieczności wprowadzania rozwiązań alternatywnych do zaproponowanych w projekcie planu, o braku oddziaływania transgranicznego w trakcie realizacji zapisów planu, a także o metodach monitoringu i częstotliwości jego przeprowadzania.

OŚWIADCZENIE

Niniejszym oświadczam, iż spełniam wymagania określone w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 247) i jestem autorką Prognozy oddziaływania na środowisko na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów przy jeziorze Budzyńskim w Mosinie.

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Joanna Dimke

